

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie, 9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.83 zł. miesięcznie, 11.47 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., za granicę 9.65 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odeszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, 699, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 28.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 5 lutego 1931 r.

Rok XXV.

Syrenie głosy.

Jedni grożą, drudzy wabia. — „Niemcy nie czują nienawiści do Francji“. — Kto winien?

We francuskim czasopiśmie „Notre Temps“ ukazał się manifest, podpisany przez 180 mędrków francuskich, którzy nawołują do propagandy na rzecz porozumienia francusko-niemieckiego. Wśród owych mędrków czy marzycieli nie brak także znanych nazwisk. Zdanie im się, że Francja powinna koniecznie wytypić u siebie wszystko, co sprzeciwia się porozumieniu francusko-niemieckiemu. Oczywiście powinna naprzód zapomnieć smutnych doświadczeń wojennych.

W odpowiedzi na ów apel niewątpliwie szlachetnych, ale naiwnych Francuzów zabrał głos naczelny redaktor „Berliner Tageblattu“ Theodor Wolf. Prawi naturalnie Francuzom dusery za ich wystąpienie i z pewnym zażenowaniem stwierdza, że odzew w Niemczech był słaby. Następnie atakuje nacjonalistów francuskich za to, że przypominają barbarzyństwa niemieckie z czasu wojny, za które Niemcy żalu nie okazali. Poczesa autorów manifestu, że „zwolennicy porozumienia wszędzie mają trudne stanowisko i za zdrajców są uważani. Lecz czasy się zmieniają i ludzie też. „Gdyby się teraz — powiada p. Wolf — gdy chodzi o Francję i Niemcy, okazała gotowość wejścia na całkiem nową drogę, doszłyby oha narody do prawdziwego pokoju, poczucia swego bezpieczeństwa i takiego okresu szczęśliwego rozwoju, jaki trudno sobie wprost wyobrazić“. Toć już przywódca centrum praelat Kaas powiedział przed dwoma dniami w Trewirze (Trier), że żaden kraj nie byłby tak mało dotknięty ewentualnymi życzeniami rewizjonistycznymi Niemiec jak właśnie Francja, bo przecież granice francusko-niemieckie poręcza pakt zachodni w Locarno i — podpis niemiecki.

Najciekawszy punkt wywodów p. Wolfa zawarty jest w następujących uwagach: Gdyby ktoś wtrącił, że nie tylko francuski, ale i niemiecki nacjonalizm ma zbyt silną władzę nad umysłami, to możemy zauważyć, że **naród niemiecki**, mimo śladów zniszczenia na Waszej ziemi, **wojnę z narodem francuskim prowadził bez prawdziwej nienawiści**, głupia namiętność wyszumiała się przeciw Anglii, a zaraza wypelzła dopiero z **puszki Pandory w Wersalu**.

W dalszym ciągu p. W. z lekka skrobąwszy nacjonalizm niemiecki całą winę napiętych stosunków francusko-niemieckich przypisuje konserwatyzmowi francuskiemu. Ten konserwatyzm nie chce porzucić zdobytych (przez Traktat Wersalski) pozycji i lęka się wszelkich zmian.

Nie chcę intencji p. Wolfa podawać w wątpliwość. Niech mi jednak wolno będzie wyrazić zdziwienie, że na apel francuski odzew wyszedł — nie od rasowo czystego Niemca. I to właśnie w chwili, kiedy nowy rząd francuski w deklaracji swej zapewnia, że zamierza przetrząść traktatów. Dalej w czasie, kiedy ruch pacyfistyczny (pokojowy) w Niemczech całkowicie bankrutuje, a rozwyrzony nacjonalizm bierze górę nad wszelkimi innymi ruchami politycznymi.

Wszystkie objawy w Niemczech świadczą wymownie o **nienawiści** narodu niemieckiego do wszystkich sąsiadów, Francji nie wyłączając. Jeżeli od czasów Stresemanna w tym względzie

Pracowity dzień w Senacie.

„Polska nie wykorzystała środków, jakie mogła zastosować wobec sabotażu bojowców ukraińskich“ — mówił min. Składkowski.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) Wczoraj obradował Senat. Uchwalono bez zmian ratyfikację konwencji, zawartych z innymi państwami. W czasie obrad nad budżetem Min. Spraw Wewnętrznych doszło do scysji pomiędzy mówcami opozycji a ministrem Składkowskim względnie marszałkiem Senatu. Między innymi wystąpił senator Kopciński P. P. S. przeciwko 3 milionowemu funduszowi dyspozycyjnemu ministra spraw wewnętrznych, przyczem przytoczył sprawę Brześcia i pacyfikacji Małopolski wschodniej, sprawę Jagodzińskiego, Łucka itd.

Minister Składkowski oświadczył w odpowiedzi, że na wiadomość o biciu i innych torturach wysłał komisje do Torunia i Łodzi, gdzie śledztwo wykazało bezpodstawność tych zarzutów. W Łucku natomiast nie wszystko było w porządku, i wszyscy winni zostali z urzędów wyrzuceni.

Dłuższą dyskusję wywołała sprawa t. zw. pacyfikacji Małopolski Wschodniej. Senator Makuch oświadczył między innymi, że policja podrzucała numery „Surmy“ w celu prowokacji, a minister Składkowski na to zawołał: „Co to jest panie senatorze? Niech się pan liczy ze słowami i niech pan tego dowiedzie“.

Senatorka Kłuszyńska PPS mówiła, że ludzie potrafią wiele wytrzymać, tylko szkoda, że u nas muszą wytrzymać tyle, co w czerezwyczajce. Porównanie to spotkało się z protestem marszałka Senatu, z którym senatorka wdała się w dłuższą polemikę.

Jeżeli chodzi o stanowisko poszczególnych stronnictw w sprawie pacyfika-

cji Małopolski, to podkreślić wypada wywody senatora Głabińskiego z Klubu Narodowego, który powiedział, że wierność względem Rzeczypospolitej obowiązuje wszystkich obywateli. Umiarkowane odłamy ukraińskie nie znalazły potępienia na postępowanie kół radykalnych, jak dopiero wówczas, kiedy było już zapóźno i kiedy zaczęła się już zbrojna interwencja. Obywatel nie może pójść zagranicę i denuncjować własnego państwa w Lidze Narodów, zwłaszcza wtedy, jeżeli się w tej sprawie jeszcze nie zwrócił do własnego Sejmu“.

Minister Składkowski oświadczył w swoim przemówieniu, że przed pacyfikacją ani jeden poseł ukraiński nie uznał granic Polski i jeszcze do niedawna nie słyszano od Ukraińców nazwy Małopolski albo Galicji wschodniej, a

tylko mówiono o zachodniej Ukrainie. Sabotaż bojowców ukraińskich uprawniał rząd do zastosowania środków znacznie ostrzejszych, jak np. ogłoszenia stanu wyjątkowego. Wobec mordów i podpałów nikt w świecie nie byłby nam mógł wiaść za złe, gdybyśmy tego rodzaju ostre środki stosowali. Jeżeli tego nie uczyniliśmy, to jest w tem dowód, że nie pragnęliśmy zniszczyć narodu ukraińskiego, a unieszkodliwić wrogów państwa.

Sprawę zakończono uchwaleniem rezolucji, wyrażającą zgodę na działalność rządu w sprawie pacyfikacji Małopolski Wschodniej.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) W dniu dzisiejszym obraduje senacka komisja zagraniczna. Minister Zaleski, który powrócił z Genewy, wygłosi ekspozycję.

Reforma regulaminu w parlamencie Rzeszy.

(Telefonem od wł. korespondenta.)

Berlin, 4. 2. Doniosła reforma parlamentaryzmu przeprowadzona została w dniu wczorajszym w parlamencie niemieckim. Uchwałą większości stronnictw postanowiono **przeprowadzić reformę regulaminu** w tym kierunku, ażeby w przyszłości nie możliwym okazało się **stawienie pozornych wniosków o wyrażenie votum zaufania**.

Narodowi socjaliści oraz komuniści bardzo często przy rozmaitych okazjach stawiali rządowi **wniosek o wyrażenie votum ufności**, przeciwko któremu sami następnie głosowali. Obec-

nie nie będzie można stawiać pozytywnych wniosków o votum nieufności, a natomiast ustalona na zasadzie artykułu 54 konstytucji Rzeszy formułka brzmi obecnie, że „Reichstag odmawia kanclerzowi lub ministrom swego zaufania“. Oprócz tego przeprowadzone zostaną jeszcze inne zmiany regulaminowe, mające na celu usprawnienie prac parlamentarnych, podczas gdy opozycja poczytuje tę reformę regulaminu jako zwróconą przeciwko sobie, a mającą na celu **kneblowanie swobody parlamentarnej**. AR.

Trzęsienie ziemi w Nowej Zelandji.

Wybuch rezerwoarów z naftą. — Zwyż 100 osób zabitych.

Wellington (Nowa Zelandja), 3. 2. (PAT) W rejonie Hawkes Bay miało miejsce trzęsienie ziemi. Miasto Napier doznało poważnych uszkodzeń. **Liczba ofiar w ludziach bardzo znaczna**.

Tysiące ludzi pozostało bez dachu nad głową. W wielu miejscowościach wybuchły pożary, przyczem ogień objął przedewszystkiem rezerwoary z naftą. Napier robi wrażenie miasta, które uległo zbombardowaniu.

Według słów naocznych świadków, wszystkie domy runęły w gruzy. W akcji ratunkowej pomagała wydatnie załoga okrętu „Weronika“.

Wellington, 3. 2. (PAT) W czasie dzisiejszej katastrofy w Hastings **runął w gruzy szpital, przyczem 21 osób poniosło śmierć**. Pożar szerzy się w dalszym ciągu. Połowa miasta padła już ofiarą ognia. Utworzył się specjalny komitet, rozdzielający żywność wśród bezdomnych.

nico spokojniej zachowują się szowiniści niemieccy, to jedynie dla tego, że poznali siłę Francji i skutki awanturniczej polityki, które to skutki polityk ten od nich odwrócił.

Stresemann udawał, że dąży do wypełnienia warunków traktatowych, ale jego obietnice jeszcze za życia jego poszły w zapomnienie. Słyszmy tylko, że Niemcy nie mogą wypełnić swoich zobow-

Miejscowości Wairea, Waipawa i Waikukurau dotknęła katastrofa bardzo ciężko. W Wairea są 2 osoby zabite. Do okręgów, dotkniętych katastrofą wyjechał minister zdrowia publicznego i minister rolnictwa oraz ekipa ratunkowa z 16 doktorami i 20 pielęgniarkami. Pewien radjoamator w Rochester w stanie New York przejął doniesienie z Napier, według którego **liczba ofiar wynosi 100 osób**.

Wellington, 3. 2. (PAT) Dzielnica handlowa w Hastings jest całkowicie zniszczona. W ruinach domów, które się zawaliły **5 osób poniosło śmierć na miejscu**. Ze wszystkich stron przybywają oddziały sanitarne i zapasy żywności. Dotychczas liczba ofiar wynosi **zgrupą 100 zabitych i rannych**. Położenie w Napier nie jest jeszcze dokładnie wyjaśnione. Jak przypuszczają jednak, liczba zabitych przewyższa 100 osób.

Wstrząsy podziemne w Bawarii.

Berlin, 3. 2. (PAT) W miejscowości Hof w północnej Bawarii o godz. 5.30 wieczorem **odczuto silne trzęsienie ziemi**. Wstrząsy przechodziły w kierunku na Guntersreuth. Trzęsieniu ziemi towarzyszył silny huk. Szereg budynków mieszkalnych został uszkodzony. Według doniesień z As dały się tam również odczuć w tym samym czasie wstrząsy podziemne, które **spowodowały uszkodzenie szeregu budynków**.

We Włoszech również odczuto wstrząsy.

Rzym, 3. 2. (PAT) „Popolo di Roma“ donosi, że **odczuto szereg wstrząśnień podziemnych** w Toskanji i Ligurji, głównie zaś w miejscowości Garfagnana i Sivizzano.

wiązań, że rewizja znowu jest konieczna, choć już dwa razy kontrybucje wojenne zostały obniżone — w planie Dawesa i w planie Younga.

Może p. Wolf pisać i obiecywać co chce, ale ktokolwiek zna Niemców, nie uwierzy ani na chwilę, żeby istotnie o pokój im chodziło. Ogromne sumy — mimo biedy — wydawane na zbrojenia, świadczą wymownie, że o pokój im nie

chodzi, raczej o rozpalenie nowej wojny. Stosunki z bolszewją, ułatwiające przygotowania do przyszłej wojny, świadczą o tem niemniej wymownie. A co mówią liczne procesy o szpiegostwo? Wszak według Traktatu Wersalskiego dokładnie określone są możliwości zbrojeń niemieckich. Skoro się jednak boją szpiegostwa, dowód to najoczywistszy, że **zbroją się tajnie** — ponad warunki

Traktatu. Toć na granicy Prus Wschodnich pobudowali fortyfikacje, których część nawet zburzyć musieli, a po usunięciu komisji kontrolnej (koalicyjnej) niezawodnie nie zaniechali dalszych robót.

Wszystko to są rzeczy znane i o to tylko chodzi, aby je sobie uprzytomnić. Rzekomy konserwatywny francuski — po gorzkich wiekowych doświadczeniach — nie może ufać Niemcom, a grupka intelektualistów oddaje się mrzonkom, których naród francuski podzielać nie może. Wie on, że za urzeczywistnienie mrzonek mógłby krwawo zapłacić.

Powołuje się p. Wolf na traktat w Locarno i — podpis niemiecki. Lecz Francuzi wiedzą, co wart podpis niemiecki. Puczył ich o tem po wybuchu wojny Bethmann-Hollweg — Petzen Papier. Locarno nie świadczy o pokoju w usposobieniu Niemiec, raczej przeciwnie, bo w Locarno Niemcy nie chcieli podpisać gwarancji dla granic wschodnich (z Polską). Dowód to aż za wymowny, że Niemcy szykują się do wojny — z Polską, gdy przyjdzie chwila sposobna. Umocniwszy się na wschodzie nie im nie przeszkodzi porachować się z Francją. O tem wiedzą Francuzi, odpowiedzialni za losy kraju i dla tego silnie jest u nich zrozumienie, że nad Wisłą rozstrzygać się będą losy Francji.

Dzisiaj mędrci Niemcy umizgają się do Francji, bo wiedzą, że Francja jest osią polityki europejskiej, a poniekąd i światowej. Zwłaszcza od chwili, gdy osiągnęła porozumienie z Anglią. Ona jest poręczycielką pokoju, który starają się podkopać Niemcy w spółce z bolszewikami i Mussolinim.

Czy naród niemiecki nie żywi nienawiści do Francji? — jak zapewnia p. Wolf. Trzeba mieć dużo śmiałości, aby wystąpić z zapewnieniem, że ta nienawiść nie istniała i nie istnieje. Od czasu, gdy Prusy wzięły za leb całe Niemcy, nienawiść do Francji jako do wroga dziedzicznego (Erbfeind) była systematycznie wpajana w umysły niemieckie tak w szkole jak w całym życiu publicznym. Nienawiść ta wyładowała się z całą potęgą w chwili wybuchu wojny. I piosenki żołnierskie i ohdne napisy na pocągach wojskowych od Królewca począwszy aż do zachodniej granicy niesłychanej, dzikiej nienawiści były dowodem. Osłabła ona nieco — po pierwszych cieżach na ziemi francuskiej, ale w gruncie rzeczy nie zanikała nigdy. Wybuchła znowu podczas odwrotu w marcu 1917, kiedy to, rzekomo ze względów wojskowych okolice Soissons zniszczone zostały w sposób tak barbarzyński, że żadne pióro tego opisać nie zdoła. Piszący te słowa był świadkiem owych strasznych spustoszeń, po których kamień na kamieniu nie pozostał. Mógłby p. Wolf twierdzić, że to była konieczność, ale czy koniecznością było niszczyć każde drzewko owocowe, nawet szpalerowe, za które żaden wróg schować się ani osłony za niemi znaleźć nie mógł?

W przeciwieństwie do p. Wolfa twierdzą, że naród niemiecki żywi do narodu francuskiego podobnie jak do polskiego głęboką nienawiść. Wina to nie narodu, lecz jego wychowawców, ale mimo to fakt pozostanie faktem. Czuje to — może podświadomie — naród francuski i dla tego rządy lewicowe we Francji, które zawsze objawiają skłonność ku ugodzie z Niemcami, nie mają tam poparcia. Francja — lepiej niż Polska — zdaje sobie sprawę, że bezpieczeństwo narodu polega przede wszystkim na koncentracji sił narodowych, a wszelkie inne momenty mają znaczenie drugorzędne.

J. T.

Zamach, czy próba samobójstwa?

Podjeżrane momenty w „zamachu“ na Pórzyckiego.

Warszawa, 4. 2. (Tel. wł.). Sprawa napadu na Pórzyckiego głównego świadka w procesie Jagodzińskiego i towarzyszy nie przestaje być głównym tematem rozmów politycznych stolicy. Pisma donoszące o tej sprawie są zawsze jeszcze często skonfiskowane jak na przykład wczorajszy „Wieczór Warszawski“, dzisiejszy „Robotnik“ i t. d. Pisma ostrożniejsze ograniczają się do

podania przeglądu pism nieskonfiskowanych.

Podczas gdy w dniu wczorajszym zdawało się nie ulegać wątpliwości, że Pórzycki mówił prawdę, mówi się dziś znowu otwarcie o tem, że jego zeznania poprostu nie mogą być prawdziwe.

Już sam fakt, że Pórzycki pozwolił się wywieźć nieznanym ludziom bez stwierdzenia ich legitymacyj jest zu-

pełnie niezrozumiały, tem bardziej, że Pórzycki był ostrzegany zachowaniem się socjalistów, którzy nazwali go głośno „szpiclem“, „denuncjantem“ i „kapusiem“.

Wielkie wątpliwości następcza również miejsce, gdzie znaleziono Pórzyckiego. Otóż okazuje się, że miejsce to nie jest wcale oddalone bardzo od siedzib ludzkich a 100 metrów od tego miejsca pracowało przez cały dzień kilku robotników, którzy byliby niewątpliwie usłyszeli 2 wystrzały. Również okoliczność, jakoby Pórzycki leżał przez 3 godziny w rowie wydaje się bardzo dziwnym, ponieważ w sobotę panuje na tej drodze bardzo ożywiony ruch. Zresztą rana na czole Pórzyckiego była tak nieznaczna, że nie można żadną miarą spowodować głębokiego omdlenia. Lekarz stwierdził, że istotnie od Pórzyckiego buchała wódka i plutonowy Biedrzycki zaś, który znalazł Pórzyckiego przyznaje, że ten udawał słabszego, niż był w rzeczywistości.

Zresztą budzi zastrzeżenia fakt, że na Pórzyckiego wybrali się napastnicy z rewolwerem 5 milimetrowym, którego kule nie są w stanie przebić nawet płaszcz. Wiadomo przecież, że bojówki polityczne biorą się do rzeczy energicznej i wykonują tylko „całą robotę“. Zresztą nie byli by też tak naiwni, aby dzieła swego dokonać w biały dzień na otwartej szosie i przy pomocy taksówki.

Jeżeli chodzi o świadków, których podstawia obrona w procesie Jagodzińskiego, a którzy rzekomo widzieli Pórzyckiego w restauracji, to najnowsze wyniki śledztwa wykazują, że istotnie Pórzycki mógł być w tej restauracji. Świadczenie tylko boją się stanąć przed sądem, gdyż zupełnie dokładnie swoich zeznań nie potrafią udowodnić.

Należy się spodziewać, że jada dzień przyniesie wyjaśnienie tajemniczej sprawy. Nawet życzliwy sanacji „Kurier Czerwony“ pisze w nagłówku „Zamach czy próba samobójstwa?“. Wynika z tego, że nie tylko koła opozycyjne mają wątpliwości prawdziwości konfidenta policji.

Żydzi u premiera Sławka.

Rząd zamierza uwzględnić postulaty żydowskie.

Żydowski dziennik „Nasz Przegląd“ donosi, iż premier Sławek przyjął delegację koła żydowskiego t. j. posła Thona i posła Rozmarina.

O tej konferencji i o życzliwym przyjęciu przez premiera Sławka, czytamy dosłownie:

„Pan Premier odpowiadając w dłuższym wywodzie, zaznaczył swoje stanowisko, które kulminuje w stwierdzeniu, że nastroje między społeczeństwem polskim i żydowskim się poprawiły (?) do tej miary, że umożliwiają przystąpienie do stopniowego załatwienia postulatów żydowskich.

Co do wysuniętych najważniejszych i najpilniejszych spraw, szczególnie w dziedzinie gospodarczej, organizacji gmin i szkolnictwa żydowskiego, pan

premier oświadczył gotowość bliższego zapoznania się niemi, celem zajęcia wobec nich stanowiska.

Rozmowa, która trwała blisko godzinę, była prowadzona ze strony p. premiera w nastroju szczeroci i przychylnosci. Konferencja nie została zakończona i będzie podjęta w następnym tygodniu“.

Z komunikatu powyższego widzimy, iż premier Sławek uważa, że już nadzedł czas „do stopniowego załatwienia“ postulatów żydowskich.

A kiedy przyjdzie czas na załatwienie żądań polskiego rolnika, bezrobotnego Polaka i likwidującego swoje przedsiębiorstwo kupca i przemysłowca polskiego?

Z mistrzostw hokejowych świata w Krynicy.

Pierwsze zwycięstwo Polski. — Austryja zwycięża Rumunję. — Pierwsza gra w turnieju pocieszenia między Anglią i Węgrami.

Krynica, 3. 2. (PAT) W rozgrywce, jaka odbyła się pomiędzy Polską a Francją o wejście do finału rozgrywek hokejowych o mistrzostwo świata, Polska zwyciężyła 2:1 (1:0, 0:0, 0:1, 1:0). Dzięki temu Polska wchodzi do finałowych rozgrywek o mistrzostwo świata.

Krynica, 3. 2. (PAT) We wtorek o godzinie 20 rozegrany został w Krynicy eliminacyjny mecz hokejowy Austryja - Rumunja o wejście do finału rozgrywek hokejowych o mistrzostwo świata. Spotkanie wygrała Austryja 7:0 (4:0, 0:0, 3:0). Drużyna austryjska posiadała przez cały czas niezaprzeczoną przewagę. Jedynie w drugiej fazie gry Rumunja stawiała skuteczny opór, broniąc bramki. Po pierwszej części gry został zmieniony bramkarz rumuński. Jego następcą sprawił się o wiele lepiej. Dzięki niemu druga tercja zakończyła się wynikiem bez bramki. Bramkami dla Austryji podzielili się Brück (2), Göbl, Demmer, Tatzer, Dietrichstein i Kirchengen. Wyróżnili się w drużynie austryjskiej Brück i Göbl, a w drużynie rumuńskiej ksiądz Cantacuzene i Bożędzoni. Sędziował Osieciński - Czapki (Polska) bardzo dobrze.

Krynica, 3. 2. (PAT) We wtorek odbył się w Krynicy pierwszy mecz o pu-

har p. ministra spraw zagr. Augusta Zaleskiego (turniej pocieszenia) pomiędzy Anglią i Węgrami. Zwyciężyła drużyna węgierska 3:1 (2:1, 0:0 i 1:0). Gra stała na bardzo niskim poziomie. Drużyna węgierska lepsza w ofensywie i dzięki temu odniosła zwycięstwo. Zawody prowadził Kulej (Polska).

Echa krwawych walk wrześniowych przed sądem stołecznym.

Warszawa, 4. 2. (Tel. wł.). W dniu dzisiejszym rozpoczyna się przed sądem okręgowym proces przeciw członkom centrolewu, oskarżonym o udział dnia 14. IX. 1930 po wiecu centrolewu w zbiegowisku, przeciwdziałanie przemocą sile zbrojnej oraz napad na straż bezpieczeństwa przy użyciu materiałów wybuchowych. Kodeks karny przewiduje za tego rodzaju przestępstwa karę od 4 do 8 lat ciężkiego więzienia. Na ławie oskarżonych zasiadają: b. postłowie PPS. Józef Dziągiewski, Edmund Chodyński, redaktor „Pobudki“ Synowiecki, Budzyńska-Tylicka, Szulman, Kusjak, Roguski, Byliński i Ruszkiewicz.

Jak wiadomo, przy manifestacji centrolewu 14. IX. 1930 doszło do strzelaniny między policją i manifestantami, przy czem dwie osoby zostały zabite.

Skazanie 3 redaktorów.

Katowice, 4. 2. (tel. wł.) W tutejszym sądzie okręgowym odbył się proces przeciw odpowiedzialnym redaktorom „Polonji“, „Kurjera Śląskiego“ i „Ober-schlesischer Kurier“, oskarżonym o zniewagę kierownika Związku Obrony Kresów Zachodnich. Odpowiedzialnego redaktora „Polonji“ skazano na 75 zł grzywny, dwóch pozostałych na 50 zł każdego.

Francuzi zasilają Niemców swemi kapitałami.

Niemiecka eksploatacja rynku polskiego za francuskie pieniądze.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 4. 2. Zainteresowanie francuskich sfer gospodarczych niemieckim rynkiem pieniężnym doprowadziło do

założenia wspólnej instytucji finansowej pod nazwą Bank Francusko-Niemiecki (Banque Franco-Allemand). Dotychczasowy Bank dla Handlu Zagranicznego i Wewnętrzznego został wykupiony przez grupę paryskich banków, których przedstawiciele w tej chwili znajdują się w Berlinie.

Plany Francuzów idą w tym kierunku, ażeby stworzyć na terenie Rzeszy centralę dla inwestycji finansowych w niemieckim przemyśle, zakupu weksli i wogóle scentralizowania działalności na niemieckim rynku kapitałowym za pośrednictwem jednej wielkiej organizacji.

Ten objaw francuskiego zainteresowania jest niezwykle charakterystyczny, tembardziej, że francuskie inwestycje pieniężne, jak wiadomo zagra-

nicą następują w ścisłym porozumieniu „Quai d'Orsay“ (Francuskie ministerstwo spraw zagranicznych).

W porównaniu z temi nieznaczniemi kapitałami, jakie pracują w Polsce w gospodarstwie narodowym, dają wiele do myślenia. Poza to ta idea współdziałania gospodarczego francusko-niemieckiego może w dalszym rozwoju doprowadzić do ściślejszego zespolenia politycznego, na co w Polsce zarówno sfery urzędowe jak i gospodarcze winny zwrócić należyta uwagę. Niebezpieczeństwo niemieckiej eksploatacji rynku polskiego za francuskie pieniądze jest dzisiaj w obliczu wejścia w życie traktatu handlowego polsko-niemieckiego bliższe niż kiedykolwiek.

AR.

Niemcy radzą nad budżetem.

Ekspose kanclerza Brüninga w czwartek.

Berlin, 3. 2. (PAT). Po 2-miesięcznej przerwie Reichstag rozpoczął dziś po południu obrady plenarne. Przed południem konwent senjorów na dłuższym posiedzeniu opracował program przyszłych prac parlamentarnych.

Według tego programu obrady plenarne Reichstagu trwać będą bez większych przerw do dnia 28 marca br. Na porządku dziennym posiedzenia dzi-

sijszego i jutrzejszego jest szereg drobnych przedłożeń ustawowych.

Włocliwe obrady nad preliminarzem budżetowym na 1931/32, stanowiące główny punkt zainteresowania kół politycznych rozpoczną się we czwartek. Na posiedzeniu tem kanclerz Brüning wygłosi eksposę, w której omówi ogólną sytuację polityczną.

Historja dwóch murzynów, z których jeden został wiceministrem.

Paryż, 2 lutego.

Nowy rząd francuski p. Piotra Lavalu ma swoją **senzację kolorową**. Oto podsekretarzem stanu w ministerstwie kolonii został poseł Diagne, murzyn czystej krwi i pełnej czarnej barwy. Wypadek to pierwszy w dziejach parlamentarzysty francuskiego, murzyni bowiem posłowali już nieraz, ale **nigdy jeszcze nie byli członkami rady ministrów**.

W czerwonej sali Pałacu Burbońskiego uderzają widza na galerji **dwie czarne plamy na ławach poselskich**. Są nimi dwaj posłowie murzyni, a mianowicie p. Candace, poseł z Gwadelupy i wspomniany już p. Diagne, poseł z Senegalu. Kolor skóry jest może podobny, ale pokrywa on dwie zgoła odmienne indywidualności.

Pan Candace jest tegi, gruby, gwałtowny, ma potężny głos i bardzo ożywioną gestykulację. P. Diagne jest szczupły, smukły i pod każdym względem bardziej dyskretny od swego kolegi po barwie skóry. P. Candace niejednokrotnie klepie bezceremonialnie i hałaśliwie białych kolegów po brzuchu czy po ramieniu. P. Diagne spaceruje z nimi pod rękę po kuluarach, prowadząc ciche, poufne rozmowy. Przedstawiciel Gwadelupy jest zaborczy i brutalny. Poseł ze Senegalu jest giętki i ugrzeczny. Dzięki temu doszedł dalej aniżeli tamten.

Diagne był już w czasie wojny komisarzem rządu w Senegalu dla spraw rekrutacji żołnierzy. Przewodniczył grupie masońców. P. Candace znów przez pewien czas stał na czele centrowej frakcji „lewicy radykalnej”. Na początku tej sesji kandydował na stanowisko wiceprezydenta Izby Deputowanych. Jeden z białych jego kolegów powiedział mu wtedy: „Nie możesz zostać wiceprezydentem”. — „Dlaczego? — **Nie mógłbyś przewodniczyć na posiedzeniu nocnym. Byłbyś niewidzialny!**”

P. Candace rzeczywiście przepadł, ale nie z tego kolorowego powodu. Nie cieszy się sympatją Izby, zwłaszcza zaś lewej jej strony. Ostatnie wybory na Gwadelupie były krwawe, jak to zwykle tam bywa, bez względu na to, czy chodzi o nowego posła do parlamentu, czy też o radę gminną. Krew murzyńska jest gorąca, zarzuty, że strona przeciwna dopuściła się nadużyć wyborczych, są częste i gwałtowne. — Mieszkańcy tej starej kolonii francuskiej, jedyni z pośród mieszkańców kolonii francuskich mają pełne prawa obywatelstwa — w Senegalu mają je jedynie wybrani, najbardziej dojrzały.

Szczęśliwi posiadacze tytułu „obywatela francuskiego” są pod każdym względem

równouprawnieni z białymi Francuzami. Równouprawnienie to ma charakter nie tylko teoretyczny, ale i praktyczny, nie tylko polityczny, ale i towarzyski. Pojęcie obywatela francuskiego ma sens bardziej państwowy, niż narodowy, oznacza asymilację kulturalną i uczuciową danej jednostki, jej adaptację przez naród francuski, który daje takiemu człowiekowi pełnię praw, bez względu na jego pochodzenie, wyznanie i kolor skóry. Tytuł i stanowisko obywatela

francuskiego jest największym w oczach Francuza zaszczytem, jak to w swoim czasie było w państwie rzymskim z tytułem „obywatela rzymskiego”. W ramach tego obywatelstwa kwestja barwy skóry tak ważna dla Amerykanina czy Anglika, traci dla Francuza wszelkie znaczenie.

I dlatego p. Diagne, czarny Francuz, dzięki stanowisku, które sobie zdobył, dzięki sympatji, którą się cieszy, ma miejsce i głos we francuskiej radzie ministrów.

Dzieło pokoju w Lidze Narodów.

Znamienny głos dziennika watykańskiego.

(KAP) „Osservatore Romano” oddaje wyraźny hołd dziełu pokoju, dokonaniem w ciągu 10 lat przez Ligę Narodów.

Przypominając główne kroki, poczynione na polu ekonomicznym i moralnym przez instytucję genewską w celu zbliżenia narodów, dziennik watykański cieszy się z ostatnich deklaracji o pokoju międzynarodowym, które znalazły należyty wyraz w przemówieniu Ojca św. na Boże Narodzenie.

„Widzi się obecnie — mówi „Osservatore” — jak słusznie i jak na czasie były

słowa Najwyższego Pasterza”. A potem dodaje:

„Zbyt próbowano rozłoczyć dokoła Ligi Narodów atmosferę drwiącego sceptycyzmu i sarkazmu, dążącego do pomniejszenia jej moralnego autorytetu, i, w następstwie, skuteczności jej pokojowych interwencji. Obecnie, gdy kryzys gospodarczy wywołuje konieczność obrony i najściślejszej współpracy, najbardziej nawet zagorzali nacjonalści zmuszeni są uznać dobrodziejstwa solidarności międzynarodowej. Liga Narodów

Ci, którzy szykowali bombę na marsz. Piłsudskiego

Sala sądowa podczas rozprawy o przygotowanie zamachu na marszałka Piłsudskiego. Na ławie oskarżonych siedzą od strony lewej ku prawej Jagodziński, Markowski, Dziegielewski, Białkowski i Trochimowicz.

Dr. Antoni Marczyński.

85

Płynne Złoto

Powieść.

(Ciąg dalszy).

— Nie zwracaj mi teraz gitary, — odburknął zapracowany Sherlock-Holmes. — Oliwy jeszcze, — komenderował... — Taaak, teraz poskładaj ładnie narzędzia.

Z rozkoszą spoglądał reporter na finisz krótkich zapasów z kłódką. Zażrzytała żelaznym głosem, opadła na próg, skobel pochustał się wahadłowym ruchem i drzwi stanęły otworem...

— Niezłeś to zrobił, — pochwalił Rafał protekcyjnie; — ja wtedy niestety nie miałem żadnych przyrządów z sobą, — usprawiedliwił się odrazu; powątpiewał też mocno, czy i tym razem dały rady kłódce z swoim sfatygowanym pilnikiem.

— Gdzież ten odcisk ręki? — Tu, Baltazaru, widzisz? Teraz jest całkiem czarny, ale wtedy był prawie purpurowy...

— Tak, to rzeczywiście ślady krwi... No, naprzód.

— Ale ci te drzwi grube, no! — Rafał obejrzał z należytym szacunkiem potężne wrota, zbite z dwóch warstw półtora-calowych desek, wzmocnione skośnym krzyżem listew i okute, jak się patrzy. Potem lekki strach go obleciał, bowiem przywidziało mu się, że gdzieś poza nim zaszeleściło coś i zastukało, a tymczasem nieustraszoney Baltazar już wkraczał do następnej piwnicy. Puścił się więc Rafał wyciągniętym

klusem i rymnął na niedostrzeżonej przeszkodzie, która zadźwięczała blaszonym akordem tonów.

— Cóż ty tam wyrabiasz? Szafran odwrócił się z progu następnej piwnicy i puścił strumień światła na podnoszącego się reportera, który też zaraz przybiegł do niego galopem.

— Wiesz co to było? — No pewnie. Puste bańki z benzyny...

— Baltazarze, Baltazarze, — chwiał głową z politowaniem; — czyś już zapomnieli, com ci mówił o usiłowaniu podpaleniu dworu? W beczce przeznaczonej na deszczówkę była benzyna... Benzyna!

— No więc co z tego. Tu miał pan podpalacz swój skład podręczny, to jasne. Niemniej to odkrycie nie posuwa sprawy ani na krok naprzód.

— Przeciwnie, bo świadczy dowodnie, że jest stąd drugie wyjście, ...wyjście, wiodące wprost do parku. Nie przypuszczasz chyba, że podpalacz po każdej konewką benzyny odbywał dwu-kilometrowy spacer do „Czarciego Jaru”, i że urządzał sobie z nią przechadzkę przez cały ten zakazany labirynt.

— A gdzież jest to wyjście? — Musimy go szukać właśnie. — No to szukajmy. Ty idź w jedną stronę, ja w przeciwną...

— Nie, nie, — Rafał obejrzał się niespokojnie. — Poco mamy się rozłączać? Mógłbyś wpaść znowu w jaką dziurę, jak tam, w kurytarzu.

Baltazar Szafran przyjrzał się uważnie swojemu towarzyszkowi i prychnął wesołym śmiechem.

— O mnie się troszczysz, bo nie chcesz sam tu pozostać... Coś mi się widzi, że

szanowny kolega ma uczciwego stracha...

— No, wiesz! — oburzył się reporter. Detektyw zadartł głowę i zaczął rozgłośnie wciągać w nozdrza powietrze w podobny sposób, jak to czyni pies, rozkopujący kretowisko...

— Zapachniało mi coś nieprzyjemnie, — mruknął w odpowiedzi na trwożliwe zapytanie małego kompana, w jakim celu tak węszyć.

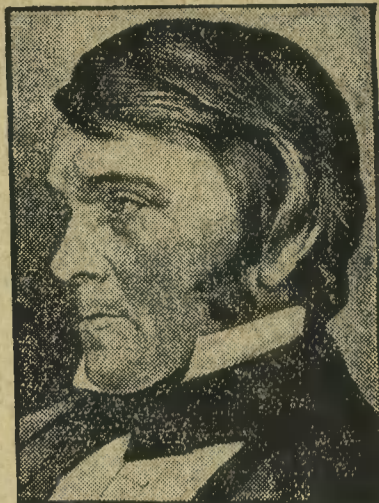
— Zapachniało? Nic nie czuję.

— Uch, śmierdzi porządnie. — Wypraszam sobie podobne posądzenia, — zaperzył się reporter, mniemając, że detektyw w tak obrazowy sposób naigrywa się z jego przestachu. Lecz Baltazar Szafran zachował powagę w obliczu i weszcząc w dalszym ciągu, ruszył naprzód w ciemny labirynt piwnic.

— Trupem tu śmierdzi, — orzekł w końcu, a Rafała aż ciarki przeszły na te słowa. Stał niemal po piętach odważnemu towarzyszkowi i czuł się jakoś pewniej, ile razy „niechący” dotknął ręką jego pleców.

— Teraz i ja już czuję, miałeś dobry węch, Baltazaru, — pochlebiał mu, cierpnąc na myśl, co by poczył, gdyby tak nagle Szafran zapadł się pod ziemię, i jego samego tu pozostawił. — Ależ jest tych piwnic, jest do diabła i trochę, — pomrukiwał, aby zakłócić cmentarną ciszę podziemi. Istotnie stary dwór, trzy razy większy od dzisiejszego, posiadał zgórą dwadzieścia ubikacji piwnicznych, nie licząc napół pozasypanych pieczar, ganków, przejść i kurytarzy, wykopanych ongiś przez oddział żołnierzy, odciętych od swego pułku zaporowym ogniem Rosjan, a nie atakowanych bezpośrednio

† Tomasz Carlyle.

Tomasz Carlyle, sławny myśliciel angielski, umarł 50 lat temu (5 lutego 1881). On jest twórcą teorii indywidualizmu, którą przeciwstawił powszechnemu podówczas zmechanizowaniu nauki. Ponadto był doskonałym znawcą pięknej literatury.

winna wykorzystać to do bardziej płodnej pracy w tej drugiej epoce, która zaczyna się dla jej działalności”.

Dalej „Osservatore Romano” zauważa:

„Teraz katolicy, dążąc do idealnego celu, wskazanego przez Papieża, celu, który bardzo przekracza siły i wpływy Ligi Narodów, mogą wspomagać swoim współudziałem moralnym w pracy tej międzynarodowej instytucji, która, zrodzona z wojny, za najwyższy swój cel postawiła dobrodziejstwo pokoju.”

Ekskajzer zwyczajnym dezertorem.

Naczelnicy dowódcy wojsk niemieckich twierdzili dotąd zgodnie, że wyjazd cesarza Wilhelma do Holandji w nocy z 9 listopada 1918 r. nastąpił na podstawie uchwały naczelnego dowództwa niemieckiego, powziętej po szczegółowym rozpatrzeniu wszystkich okoliczności. Dodawano przy tem, że ekskajzer początkowo uchwale tej się sprzeciwiał.

Wielkie poruszenie wywołało w Niemczech oświadczenie majora w stanie spoczynku Kurta Ankerka, który w czasie wojny należał do biura wywiadowczego armji niemieckiego następcy tronu. Twierdzi on, że marszałek Hindenburg skarżył się przed nim, iż **ucieczka** ekskajzera była dla niego wielką niespodzianką. Dowiedział się o niej dopiero 10 listopada rano, kiedy przyszedł do kwatery Wilhelma, aby złożyć mu raport.

Ekskajzer jest więc zwyczajnym dezertorem.

i przez to zmuszonych do kreciego żywota w tych piwnicach. Oni to właśnie rozpoczęli kopać ganek podziemny, którym chcieli się przedostać do starego rowu strzeleckiego w „Czarcim Jarze, aby tamteży uciec do swoich, ale powiodła się ucieczka tylko jednemu, feldveblowi Rojkowi. Inni zginęli najszybciej od ognia artylerji austriackiej, której pierwsza salwa, wyjątkowo (jak na austriacką) i na nieszczenie celna, zaskoczyła ich w chwili, gdy nekani głodem przetrząsali budynki gospodarskie folwarku w poszukiwaniu za jakim workiem ziemniaków. Zginęli wszyscy, oprócz porucznika Smólskiego, który jako ciężko ranny pozostał w jednej z tych właśnie piwnic, i dostał się do niewoli rosyjskiej. Bowiem Rożłęk-Bory i cała okolice zajęli przejęciowo Rosjanie, usiłujący wówczas sforsować przełęcz karpackie i oni to wykończyli ów ganek podziemny, w którym Rafał Królik odniósł walne zwycięstwo nad Baltazarem Szafranem, a potem zwyciężonemu wspinałomysłnie przyjaźń swą ofiarował.

— Nie, to ohydnie śmierdzi, — mruknął znów reporter. Wyrznął się nosem w plecy detektywa, gdyż Szafran przyspieszył nagle swój pochód, a potem równie raptownie stanął w miejscu, jak wryty.

— Tam leży...

— Jezus! Marja! Kto?

— Trup!

— Trrrrup?

— Nie widzisz?

— Prrrraawie — zełgał reporter Nie mógł absolutnie nic zobaczyć, skoro wtulił zimny ze strachu nos w plecy detektywa.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Komu dziś wierzyć?

Głośna afera „Skarbka”-Tłuchowskiego i rzekomej uwodzicielki.

Ze Lwowa pisze nam pani Aniela Parfeniukowa, ongiś Kamińska:

W związku z artykułem, zamieszczonym w „Dzienniku Bydgoskim” z dnia 17 stycznia br. nr. 13, p. t.: „Sprytna oszustka” zaręczała się z magnatami i wyludzała od nich znaczne sumy, niżej proszę, na podstawie § 11 ustawy prasowej, o zamieszczenie następującego sprostowania:

1. Nieprawdą jest, jakoby prokuratura katowicka prowadziła przeciwko mnie dochodzenia od przeszło roku.

Natomiast prawdą jest, że wszelkie dochodzenia, wszczęte na skutek fałszywych oskarżeń Józefa Tłuchowskiego (a nie Józefa Skarbka-Tłuchowskiego) zostały umorzono dawno, z braku wszelkich cech przestępstwa.

2. Nieprawdą jest, iż dopuściłam się jakichkolwiek oszustw i popełniłam dwużeństwo, natomiast prawdą jest iż żadnych oszustw nie dopuściłam się i zamąż wyszłam na mocy prawnego aktu upewnienia mojego pierwszego małżeństwa przez Sobór Prawosławny w Warszawie.

3. Nieprawdą jest, iż grasowałam bezkarnie na terenie całej Polski, naciągając licznych swoich wielbicieli lub wyludzając podpisy na wystawione przez nią weksle.

Natomiast prawdą jest, iż nie grasowałam na terenie Polski, nie naciągala nikogo z moich znajomych i nie wyludzałam żadnych podpisów na wystawionych przeze mnie wekslach, natomiast zostałam oszukana przez Józefa Tłuchowskiego na przeszło 100 tysięcy złotych, o co toczą się sprawy w katowickich sądach.

4. Nieprawdą jest, abym jako „bezwstydną, demoniczną kobietą” — legjon wielbicieli, natomiast prawdą jest, iż nie jestem ani bezwstydną, ani demoniczną i nie miałam legjonu wielbicieli.

5. Nieprawdą jest, abym jakiegos przemysłowca z Poznania naciągnęła na około 100 tysięcy złotych, — natomiast prawdą jest, iż nazwiny przemysłowiec oszukał mnie na 100 tys. złotych.

6. Nieprawdą jest, jakobym z „przemysłowcem” Józefem Tłuchowskim miała wziąć ślub, natomiast prawdą jest, iż ślubu brać z nim nie chciałam mimo jego namów i napaści na mnie, gdyż byłam zaręczona z obecnym moim mężem. Nie uciekłam na Wołyn, lecz wyjechałam w celu uwolnienia się od Józefa Tłuchowskiego, który czyhał na mój majątek.

7. Nieprawdą jest, jakobym była Rusinką, natomiast prawdą jest, iż z pochodzenia jestem Polką.

8. Nieprawdą jest, jakobym „na podstawie fałszywych dokumentów otrzymała dzierżawę bufetu kolejowego w Zebrydowicach”, natomiast prawdą jest, iż dzierżawę bufetu kolejowego otrzymałam legalnie i nie na podstawie

Dwa miliony znaczków pocztowych z podobizną Pułaskiego

sprzedały urzędy pocztowe w Stanach Zjednoczonych pierwszego dnia.

W 150-tą rocznicę śmierci Kazimierza Pułaskiego, rząd washingtonski polecił uczcić pamięć tego bohatera i w tym celu wydał (z opóźnieniem) znaczki pocztowe z podobizną Pułaskiego. W uroczystości otwarcia sprzedaży znaczków, odbytej w Chicago dn. 16 stycznia 1931 r. w budynku pocztowym wzięły udział władze amerykańskie i polskie. Zgromadziło się około dwa tysiące osób i czekały na otwarcie okienka w kiosku, specjalnie zbudowanym.

Departament pocztowy polecił wydrukować 40 milionów znaczków, ale w pierwszym dniu sprzedaży okazało się, że potrzeba będzie tych znaczków znacznie więcej, gdyż sprzedano zaraz 2 miliony sztuk. Wobec tego wysłano telegram do poczmistrza generalnego z poleceniem ażeby wydrukować jeszcze 25 milionów czyli razem 65 milionów przypuszczalnie, iż nawet do 100 milionów!

jakichkolwiek sfalszowanych dowodów.

9. Nieprawdą jest, jakobym „sprzedając swoją miłość”, doszła do pokaznego majątku, dwóch kamienic w Katowicach, jednej w Bydgoszczy i majątku ziemskiego w okolicach Równego. Miłości mojej nie sprzedawałam, kamienie żadnych nie posiadam, a majątek ziemski w powiecie kowelskim jest własnością mojego drugiego męża.

Listów gończych przeciwko mnie żaden urząd śledczy ani sąd nie rozesłał, a stale mieszkam we Lwowie.

Również nieprawdą jest, jakobym uciekła z pewnym kupcem drzewnym do Kowna. Na Litwie nigdy nie byłam, powodu do ucieczki nie mam.

(—) Aniela Parfeniukowa.

Lwów, Własna Strzecha 9, w styczniu 1931 roku.

Złote serce marszałka Piłsudskiego.

Odkupuje biednej służącej kolczyk, który zgubiła podczas głosowania na jedynekę.

Ze marszałek Piłsudski ma na niedole i krzywdę ludzką serce bardzo wrażliwe, to jest rzeczą powszechnie znaną. Żołnierz srogi i odważny w polu, w czasach pokojowych odznacza się niezwykłym dla bliźnich współczuciem.

Oto historia, którą należałoby złotemi głoskami zapisać w biografii Pana Marszałka.

Zyje w Łabiszynie biedna służąca, W. Niedzielska, w którą jak w tyle innych, wmówiono, że wszystko zmieni się na lepsze, gdy tylko Sanacja obejmie rząd. Niedzielska, która ani Uniwersytetu Ludowego w Dalkach nie skończyła, i o sprawach politycznych niema zielonego pojęcia, uległa kuszącym namowom wyborczych syren i faunów, i poszła oddać głos na Listę marszałka Piłsudskiego. Ale po drodze dosięgło ją fatum. Zgubiła kolczyk. Czem jest dziewczyna z jednym kolczykiem w uchu? Na coś podobnego niema nawet definicji.

Niedzielska z powodu tej zguby nieopadła jednak w rozpacz, ani nie straciła wiary w Sanację. Przeciwnie, Wiara jej, wystawiona tym przypadkiem na ciężką próbę, wzmogła się, spójniała. To też czując w sobie wielki hart ducha, zwróciła się listownie do marszałka Piłsudskiego, tłumacząc mu, że zgubiła kolczyk z powodu niego i dla niego. Głosowała przeciw na jego listę i podczas wykonywania tej patriotycznej czynności dosięgło ją nieszczęście...

Długie tygodnie żyła biedna, dzielna dziewczyna między trwogą a nadzieją, mię-

dzy rozpaczą a radością. Aż 30 stycznia br. otrzymała odpowiedź. Krótka, treściwa, mocna. Był to przekaz na 20 zł, wysłany jej przez sekretarjat osobisty pana Marszałka.

Niedzielska, na miejsce zgubionego kolczyka, dopasowała i kupiła sobie inny. I paraduje w nim po Łabiszynie, podziwiana, ścigana zazdrośniami spojrzeciami całego miasteczka. Wiara jej zwróciła jej kolczyk i dała sławę wielką.

Propaganda komunistyczna wśród wychodźstwa polskiego.

(KAP) Prasa polska w Niemczech i we Francji zaniepokojona jest rozwojem propagandy bolszewickiej wśród robotników polskich na wychodźstwie. „Polak we Francji” (z 25 bm.) zwraca uwagę na wywrotową działalność sekcji polskiej przy „komunistycznej partii Niemiec”. Komunistyczny poseł do Reichstagu, Jaddasz, wydaje pismo „Głos Polski”, obalamujące skrajną demagogią robotników polskich. To samo dzieje się i we Francji, gdzie akcja bolszewicka rozwija się również wśród polskich robotników rolnych.

Wśród środków, mających na celu ochronę robotników polskich przed trucizną bolszewicką, zwraca się słuszną uwagę na konieczność wzmocnienia akcji kulturalno-oświatowej oraz rozszerzenia i ułatwienia opieki duszpasterskiej wśród wychodźstwa,

Nowy komisarz miasta Gdyni.

Nadszedł telegram z Warszawy, że komisarzem rządowym miasta Gdyni został zamianowany p. pułk. Sierzyński.

Komisarz rządowy obejmie urządowanie w najbliższych dniach lutego i z chwilą tą zakończy się kadencja prezydenta m. Gdyni p. Bilka, starosty grodzkiego p. Pożerskiego i Rady Miejskiej.

Wiadomość powyższą zamieszczamy z obowiązku dziennikarskiego, gdyż urzędowe potwierdzenie tej wiadomości jeszcze z Warszawy nie nadeszło.

Prokurent odbiera sobie życie z powodu utraty posady.

Warszawa. W mieszkaniu własnym przy ul. Świętokrzyskiej 16 w Warszawie popełnił samobójstwo wystrzałem z rewolweru w pierś 62-letni Henryk Rosen. Rosen od szeregu lat był prokurentem firmy Bracia Bergson. Nagle otrzymał list zawiadomieniem, że z powodu ogólnej redukcji zostaje również zwolniony. Sprawę tę wziął tak do serca, że wszedł do łazienki i odebrał sobie życie. Mimo, iż domownicy byli wszyscy w domu, nikt nie słyszał huku strzału. Zwłoki denata po pewnym czasie znalazła przypadkowo służąca, która weszła do pokoju kąpielowego.

Zbrodniarz w szatach mnicha.

która ze względu na szczupłe środki, jakim rozporządza, nie jest w możności sprostać wszystkim potrzebom.

Wzrost nacjonalizmu w Polsce.

Slonim. W Albertynie u O.O. Jezuitów aresztowany został nowicjusz tego zakładu niejaki Pokitko Michał z powiatu sokalskiego w Małopolsce wschodniej, który wstąpił do zakonu Jezuitów w listopadzie ub. roku. Pokitko aresztowany został pod zarzutem należenia do UOW, o branie udziału w akcji sabotażowej na terenie Małopolski Wschodniej i o zabójstwo popełnione na terenie Małopolski.

Wiadomość o aresztowaniu Pokitki wywołała w Slonimie silne wrażenie.

Ogólnopolski zjazd delegatów Stow. Urzędników Skarbowych w Warszawie.

Dwudniowe obrady dorocznego zjazdu.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”).

(Od własn. koresp. „Dziennika Bydg.”) Dnia 31 stycznia b. r. rozpoczęły się w Warszawie dwudniowe obrady ogólnopolskiego zjazdu delegatów Stow. Urzędników Skarbowych w sali Stow. Urzędników na Nowym Świecie. Wśród bardzo licznych delegatów zauważyliśmy m. in. prezesa Izby Skarbowej w Poznaniu F. Świtalskiego, nacz. Ukielskiego z Bydgoszczy, Krzewskiego i Jaszczynskiego z Grudziądza, Kujawę z Chelmży, Gordona z Torunia, Grzybowskiego ze Starogardu, Kaliszewskiego z Gniewu, Culickiego z Świecia, Chwaliboga z Kościelzyny i t. d.

Spodziewane było przybycie na zjazd premiera Sławka, jednak przybył tylko wiceminister Starzyński z Min. Skarbu. Przewodniczący prezes zarządu p. Nowak, nacz. wydziału Min. Skarbu w serdecznych słowach powitał ministra i obecnych delegatów w liczbie 400. W odpowiedzi zabrał głos min. Starzyński, który im. min. Matuszewskiego i premiera Sławka złożył zjazdowi życzenia pomyślnych obrad. Oklaskami zbrani przyjęli jednomyślną uchwałę zjazdu, nadającą wiceministrowi Starzyńskiemu godność członka honorowego S. U. S. w uznaniu jego zasług, położonych dla dobra i

rozwoju Stow. Urzędników Skarbowych. Następnie składali życzenia zjazdowi przedstawiciele różnych organizacji urzędniczych, m. in. 3 posłów — urzędników.

Przewodniczącym obrad wybrano jednogłośnie p. Grabskiego, prezesa Izby Skarbowej z Brzeźcia, poczem dokonano wyboru członków komisji mandatowej, statutowo-organizacyjnej, budżetowo-gospodarczej i in., nast. wiceprezes S. U. S. dr. M. Filipek wygłosił referat p. t. „Rola urzędnika skarbowego w społeczeństwie”, zaco zebrani podziękowali mu oklaskami.

Ustępujący zarząd złożył sprawozdanie ze swej działalności. Organizacja S. U. S. obejmuje około 9.000 członków, zorganizowanych w 18 okręgach, liczących 239 kół prowincjonalnych. Przez rok szereg S. U. S. powiększyły się o 18 kół prowincjonalnych. Stowarzyszenie prowadziło usilną pracę w kierunku poprawy bytu materialnego ogółu urzędników, w szczególności skarbowców. Dwukrotnie urządzone kursy fachowe. Ożywioną również pracę prowadziło Stow. w dziedzinie samopomocy koleżeńkiej. Wybudowano 4 wille wypoczynkowe dla członków w Zaskarzewie o 101 pokojach. Zamierzona jest dalsza budowa domów wypoczynkowych w Wiśle, nad morzem i nad Jeziorem Narecz, gdzie już nabyto teren pod budowę. Pod egidą S. U. S. zawiązano spółdzielnię „Skarbowiec”, która buduje 2 domy mieszkalne o 58 mieszkańach.

Po sprawozdaniu sekretarza p. Jastrzębkiego i skarbnika przeprowadzono ożywioną dyskusję i udzielono ustępującemu zarządowi absolutorjum.

W drugim dniu obrad t. j. w niedzielę obradowały jeszcze komisje, nast. odbyło się plenarne, końcowe zebranie, zaś wieczorem bal.

Nasi urzędnicy dostaną mundury!

Mają być ubrani jak marynarzel

Już od dłuższego czasu w sferach miarodajnych omawiany był projekt wprowadzenia dla urzędników administracji ogólnej mundurów służbowych.

Projekt wprowadzenia mundurów dla urzędników administracji państwowej został już zaaprobowany przez min. spraw wewnętrznych i będzie przesłany prezydium Rady ministrów do zatwierdzenia.

Według projektu mundury mają być koloru granatowego. Czapka jest kroju policyjnego, z wypustką amarantową, ze srebrnym paskiem i okutym daszkiem. Bluza kroju marynarskiego z dwoma rzędami guzików srebrnych.

Na kołnierzu umieszczone będą patki koloru amarantowego z odpowiednimi naszywkami srebrnym galonem, stosownie do rangi i stopnia służbowego. Takie same naszywki będą umieszczone na rękawie.

Granatowe spodnie będą miały na szwach wypustki amarantowe. Do munduru przepi-

sany jest biały kołnierzyk i czarny krawat.

Równocześnie projektodawcy munduru dla urzędników administracji ogólnej mają zamiar wprowadzić mundury galowe, a to przedewszystkiem dla wyższych urzędników administracji: wojewodów, wicewojewodów, naczelników wydziałów itd.

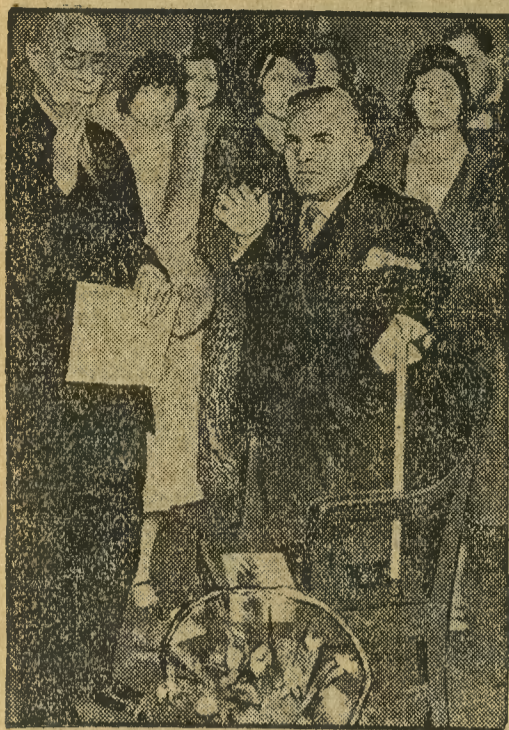
Według projektu mundur galowy polski, podobny ma być do galowego munduru marynarki światowej. Stosownie do rangi i sprawowanych funkcji nakrycie głowy t. z. pirog będzie ozdobiony strusim piórami.

Dla wszystkich urzędników przepisana będzie do noszenia przy czynnościach służbowych na zewnątrz szpada.

Jest wielkie pytanie, czy urzędnicy, specjalnie w naszej dzielnicy będą temi projektami zachwyceni.

Urzędnik w roli marynarza — to będzie coś, jak kapitan ... szwajcarskiej marynarki!

Karzelek mianowany podskarbin.

Ot, w małym ciele wielki duch! Mister Lockhard, mąż 112 cm. wysoki, został w stanie Texas w Ameryce Północnej mianowany podskarbinem czyli takim prowincjonalnym ministrem finansów. Podczas zaprzysiężenia musiał wyleść na krzesło, aby go wogóle widać było. Ano w Ameryce nie pytają jakie masz plecy, jakie nogi, jakie długie ręce, tylko jaką masz głowę. I ta rozstrzyga. To nie jak w... Hiszpanji, gdzie pułkownik - minister musi mieć reprezentację, musi piersi podawać naprzód a brzuch brać pod siebie, jednym słowem musi być dygnitarzem od parady, a nie tam jakimś niepozornym członkiem.

Tu dodajemy, że ten podskarbi nazywa się Lockhard, jest ojcem sześciorga dzieci i ma całkiem normalnie rozwiniętą głowę, która mu pozwala myśleć, kombinować i przewidywać.

385 wypadków sowlekich statków.

Moskwa. Urząd Transportu Morskiego oblicza, że statki sowieckie uległy w roku ub. 385 nieszczęśliwym wypadkom, przyczem 82 wypadki spowodowane zostały siłą wyższą, 213 nastąpiło z winy obsługi oraz 28 z powodu uszkodzeń mechanizmów. Ogólne straty poniesione przez flotę sowiecką w roku ub., obliczane są na 1.518.000 rubli.

Gdy samolot wpadnie w korkociąg...

Capri. Hydroplan, należący do grupy aeroportu Nisida, pilotowany przez sierżanta Aleksandra Nikolass'iego, a mający na pokładzie obserwatora porucznika marynarki Spagone, wpadł w korkociąg w pobliżu wyspy i spadł z wysokości 700 metrów. Obserwator dzięki użyciu spadochronu ocalał, podczas gdy pilot spadł wraz z samolotem, zabijając się na miejscu.

Z Gdańska.

350-ciu studentów - Polaków w Gdańsku.

Zgodnie z opublikowanymi ostatnio danymi, liczba studentów na Politechnice gdańskiej wynosi 1.831, w tem polaków 350-ciu. Największa ilość studentów uczęszcza na wydział budowy maszyn, a mianowicie 433, następnie zaś na wydział inżynierji budowlanej — 386-ciu.

Polacy będą mieli przedstawiciela w gdańskiej radzie miejskiej.

Na podstawie obowiązujących ustaw, wyboru członków Rady Miejskiej Gdańska dokonywuje sejm gdański, przyczem poszczególne frakcje, stosownie do swej liczebności, wyznaczają odpowiednią ilość członków ciała samorządowego. Według dotychczasowego regulaminu zgłoszenie kandydatów wymagało podpisów conajmniej 3-ch posłów do sejmu, ponieważ jednak, w związku ze zmniejszoną liczbą posłów w Sejmie ze 120 na 72, frakcje są mniej liczne, a frakcja polska posiada 2-ch członków, komisja regulaminowa Sejmu uchwaliła obniżyć liczbę wymaganych do wyznaczenia kandydatów do samorządu gdańskiego podpisów do 2-ch. W ten sposób Polacy otrzymują możność wprowadzenia przedstawiciela do samorządu gdańskiego.

Czy władze mogą tolerować napaści na Głowę Kościoła?

(KAP) W prasie sekciarskiej i wolnomyślicielskiej czytamy ustawiczne, bezkarne napaści oraz obelgi na Ojca św. i Stolicę Apostolską.

Wszelką jednak miarę przechodzą obelgi, które padają z lamów pisemek marjańskich („Królestwo Boże na ziemi”, „Głos prawdy” i in.). Przywódca sekty, Kowalski, wielokrotnie skazany przez sądy wszystkich instancji, widocznie niewiele sobie robi z uprawomocnionych wyroków naszych sądów, skoro w dalszym ciągu pozwala sobie na uwłaczanie czci Głowy Kościoła katolickiego. Ostatnio w związku z przemówieniem świątecznym Papieża o pokoju znowu posypał się w „Głosie Prawdy” grad obelg

na Ojca św.

Gdyby jakieś pismo pozwoliło sobie na tego rodzaju zniewagę w stosunku do głowy państwa zaprzyjaźnionego z Polską, niewątpliwie władze nasze wkroczyłyby i cenzura nie puściłaby tych publikacji bezkarne.

W danym wypadku Papież jest nie tylko panującym i zaprzyjaźnionym z naszym krajem, jak zresztą wszyscy o tem wiemy, ale jest również Głową Kościoła powszechnego, do którego należy olbrzymia większość ludności państwa. Z tego przedewszystkiem tytułu społeczeństwo katolickie ma prawo domagać się poszanowania dla Papieża.

Nawoływania do walki z komunizmem w Ameryce.

(KAP) Na zebraniu adwokatów okręgu waszyngtońskiego sędzia związkowy Salter wygłosił znamienne przemówienie, w którym wystąpił przeciwko podkopywaniu moralności i życia obywatelskiego w Ameryce. „Religia w naszym kraju — mówił — jest wyraźnie oddzielona od funkcji rządowych, ale my, przywódcy, musimy dbać o to, by religia i moralność tworzyły najsilniejszy kamień węgielny naszego kraju. Jeżeli zburzone zostaną te obie wartości, to razem z niemi ulegnie zburzeniu również i kraj”. Zwracając się następnie przeciwko komunistom, działającym w „największą bezczelnością”, sędzia dodał: „Jesteśmy zagrożeni przez komunistów cudzoziemskich, którzy nie uznają Ameryki, lecz chcą ją zniszczyć.”

Komuniści głoszą i rozpowszechniają nienawiść do Boga, zniesienie własności, powszechną kąpiel krwi i rewolucję światową. Nadszedł czas, aby zabronić wszelkiej imigracji. Nadszedł również czas, by deportować tych wrogów cudzoziemskich.”

Powódź zmusiła mieszkańców Bordeaux do opuszczenia swych siedzib.

Paryż. (PAT) „Petit Parisien” donosi, że nagła powódź na przedmieściach Bordeaux zmusiła do pospiesznego opróżnienia mieszkańców około 100 domów.

Ostatnia parada Anny Pawłowej.

Słynna tancerka rosyjska Anna Pawłowa umarła na gripę, zaziębiwszy się podczas katastrofy kolejowej. Zwłoki jej wystawiono w rosyjskim kościele w Londynie, a potem przewieziono do krematorium, gdzie zostały spalone.

Pan Antoni przywitał mnie lekceważąco. — Świat się przeobraża — powiada — wstają nieznanne formy życia, i nowe a radosne hasła napełniają dotychczasową głuszę. Pan zaś jesteś podobnym do strupiałego grzyba w lesie, który w tej żywiołowej twórczości nie bierze udziału. — Niech będą strupiałym grzybem. Wolę to, niż być pedną łatoroślą na pniu sanacyjnym, który pan masz bez wątpienia na myśli. — Czy pan nie spostrzega, że dzięki tej Sanacji, zakiplał nowy duch w narodzie? — To nie kipiączka, to ferment, który zatruwa wszystko, co dotychczas było dodatniego. — I drożdże powstają z fermentu, a są one przecież materją mocodajną.

— Bardzo słusznie, mianowicie w odniesieniu do panów sanatorów. Rosną oni jak na drożdżach i panoszą się coraz bardziej.

— Rozplera ich twórczość chęć dokonania wielkiego dzieła. Zreformowali ustawę alkoholową!..

— W kierunku wzmocnienia pijaństwa. Z 9.000 koncesjonowanych szynków zrobili 22.000.

— Nigdzie nie jest powiedzianem, że szynk musi być rozsądnikiem pijaństwa. Nasz organizm państwowy składa się z setek tysięcy najrozmaitszych komórek, a wśród nich problemie należą właśnie do najbardziej spoistych. Alkohol jest jakby lotnym cementem, który spawa duchowo wszystkich obywateli, ujednostajnia ich moralnie i sprawdza do jednego typu. Alkohol jest radością życia. Tak już natura stworzyła człowieka i z tem musimy się pogodzić. Chciał-żebyś pan, aby tych źródeł radości było jak najmniej, albo żeby dostęp do nich był utrudniony nierozumnymi obostrzeniami? Prawda, że niema rzeczy tak dobroczynnej, która by dzięki ułomności ludzkiej nie stała się przedmiotem nadużywania, ale jak natura nie gasi życiodajnego słońca dlatego, że są na niem plamy, tak i rząd nie może obłożyć interdyktem alkoholu dla kilkuset nadużywających go pijaków. Rząd poszedł po in-

I Estonia ma swoją miss!

A jakże! Na co innego możeby się nasza sympatyczna sąsiadka a podobno i aljantka, nie zdobyła tak łatwo. Ale królową piękności — tę można nieledwie z rękawa wytrząść. Potrzeba tylko ogłosić, że się takiej szuka a w całym kraju robi się zaraz ruch. Jest — są — nie jedna — ale tysiąc — dziesięć tysięcy nawet. Trafiały się już królowe piękności piegowate, zyzowate, chuderlawe, koślawe, polysiałe, poprzeraśtane, ale z tem się trzeba liczyć, że dziś niema doskonałości na świecie i trzeba tem się kontentować, co Bóg dał.

Miss Estonji nazywa się Lilli Silberg i na fotografii zdaje się być niczego sobie dziewczucha. Ale dopiero to europejskie jury w Paryżu weźmie ją do mlyna. Wtedy zobaczymy, czy wytrzyma konkurencję z missami innych państw i narodów. Albo to nasza Batoryka tak ją łatwo puści przed siebie? Niejeden kryminał stanął się w Paryżu, nim z tych wszystkich miss wyłoni się nareszcie miss Europa.

Ze świata.

50 milionowe nadużycia.

Paryż. Aresztowano tu pewnego przemysłowca, który popełnił nadużycia, sięgające 50 milionów franków.

Udział Włoch w turnieju o puchar Schneldera zapewniony.

Rzym. Dowiadujemy się z kół lotniczych, że Włochy wezmą udział w turnieju międzynarodowym o puchar Scheidera.

Lotnicy wpadli do jeziora.

Buenos Aires. Kapitan lotnik niemiecki Pluschow, przeprowadzający badania, uległ katastrofie samolotowej i spadł wraz z mechanikiem do jeziora argentyńskiego Rico. Pluschow i mechanik ponieśli śmierć.

Odkrycie nowych, bogatych złóż platyny.

Nowy Jork. (PAT.) Z Santjagonde Chile donoszą o odkryciu na wyspie Chiloe niezmiernie bogatych złóż platyny. Z tony rudy otrzymuje się podobno 12—13 gramów platyny. Jeżeli wiadomość ta jest ścisłą, złoża te byłyby najbogatszymi na świecie.

nej linii. Folgując naturze ludzkiej, rozszerzył uprawnienia obywatelskie co do spożywania alkoholu. Zniósł dotychczasowe zakazy niedzielne i świąteczne, aby tem samem odciążyć umysły w dniu powszednie, w dniu pracy i znoju. Powiadacie: Sanacja folguje pijaństwu, bo potrzeba jej pieniędzy. Po trzykroć kłamstwo! Sanacja folguje uprawnieniom obywatelskim, a od tego są dni propagandy antyalkoholowej, aby te uprawnienia nie były przekraczane i nadużywane.

— Przecież to jest kołowaczna, rozpijać i eleuteryzować równocześnie.

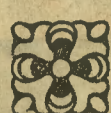
— Mylisz się, kochany redaktorze. Propaganda ta jest tylko hamulcem na wybujałości temperamentów. Czyż duchowieństwo ma dlatego poniechać rekolekcyj, bo ludzie mimo nich popadną w dany nałóg grzechów? Sanacja jest mistrzynią życia i na monopolu alkoholowym wykuwa charakterzy żywo. Dzięki nim utrzymujemy balans, nie popadamy ani w jedną ani w drugą ostateczność. Prawa przyrody nie są tak mądre i przewidujące jak mądrimi i przewidującymi są rozporządzenia rządu pana Marszałka.

Tu pan Antoni otarł zroszone potem czoło i dodał ciszej:

— Prohibicja miałaby jedną dobrą stronę. Można by zostać butlegerem.

Z WIELKOPOLSKI i POMORZA

W Kocborowie warjat nie zabił dozorcę.

Pisaliśmy za innemi dziennikami wiadomość, że w zakładzie psychiatrycznym w Kocborowie warjat Przybylski zabił pękem kluczy dozorcę. Dyrekcja zakładu prosi nas o sprostowanie, że w Kocborowie fakt taki nie miał miejsca.

Włóczęga zmarł na drodze.

Ze Żnina pisze nasz korespondent: W dniu 28 stycznia znaleziono leżącego na drodze Kieszkoko—Wójcin bezdomnego włóczęgę. Przeniesiono go do sołectwa w Nieszkanie, gdzie zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Zmarły posiadał książeczkę wojskową na nazwisko Józef Kościński, urodz. 13. 2. 1873 r., obywatel, bez stałego miejsca zamieszkania. Powód nagłego zgonu stwierdziła na miejscu Komisja sądowno-lekarska w osobach naczelnika sądu pow. w Żninie p. sędziego Kołodziejczaka p. dr. Jarczyńskiego i sekretarza sądu p. Bukowskiego.

Epilog rozruchów ulicznych w sądzie.

Z Trzemesznej donosi nasz korespondent: Po dwudniowej przerwie wznowiono w sądzie grodzkim w Trzemesznej przed trybunałem karnym sądu okręgowego z Gniezna rozprawę przeciwko 14 obywatelom m. Trzemesznej, oskarżonym o udział w wywołaniu rozruchów ulicznych w nocy z dnia 12 na 13 listopada ub. roku. Podczas toczących się przez cały prawie dzień dochodzeń przesunęło się przed trybunałem kilkudziesięciu świadków dowodowych oraz odwodowych, wśród których poważniejsze momenty wnieśli pp. M. Borowski, M. Rosiński, M. Łuczak oraz poszkodowani wskutek wybiicia szyb w ich mieszkaniach pp. prof. J. Czerwiński, Z. Wojtała L. Stępczyński, M. Paprzycki, Figas, M. Chmielowa, dalej świadkowie odwodowi pp.: nauczyciel J. Palioda oraz kupcy L. Grzona i M. Osinski i wielu innych. W sobotę 31 ub. m. po przesłuchaniu ostatnich świadków udzielił przew. sędzia Wielicki głosu oskarżycielowi publicznemu wiceprokuratorowi Koteckiemu, który w wstępie zrzekł się oskarżenia przeciwko osk. J. Czerniewiczowi, A. Czwojdałowi i F. Owczarzakowi. Dla reszty oskarżonych zażądał prokurator kary: dla osk. Talenta L. za opór władzy i współudział w rozruchach 1 rok i 3 miesiące więzienia, dla Szablewskiego za usiłowaną kradzież 1/2 roku i 3 miesiące więzienia, dla osk. Cz. Jankowskiego i Cz. Winkla jako przewodników po 2 lata więzienia, dla karanego już Urbaniaka 3 lata więzienia, dla M. Maciejewskiego, Cz. Adama, Lebkowicza, Rakowskiego Z. i Kuśnierkiwicza po 1 roku więzienia. Po przemówieniach obrońców udał się sąd na długą naradę.

Przewodniczący ogłosił wyrok, mocą którego

Ostrów.

Złożenie z urzędu I burmistrza. Wyrokiem sądu administracyjnego w Poznaniu złożony został z urzędu bez jakiegokolwiek odszkodowania b. I burmistrz naszego miasta p. Stanisław Musielak. Sprawa ciągnęła się już od lipca 1928 r. — i tak długo trwało zawieszenie w urzędowaniu.

Sprzeniewierzenie na pocztę. W ub. środę aresztowano listonosza Wojciecha Biernatę, Biernatę, jak ujawniono, w urzędzie pocztowym dokonywał systematycznych kradzieży listów poleconych amerykańskich, z których wyjmował zawartość. I tak z jednego listu wyjął 25 dolarów, z dwóch innych banknoty po 2 i 1 dolarach, a z jednego 1 funt szterla. ang. Poza-tem sfałszował on podpis na pewnym przekazie pocztowym, podejmując na niego nieprawnie 45 zł. Sprzeniewierzone w ten sposób pieniądze zużywał na swoje utrzymanie. W toku dochodzeń przyznał się B. do zarzuconych mu nadużyć, które popełnił rzekomo z nędzy, gdyż zajęcie jego było niestałe. Wobec stwierdzenia winy odstawiono go do dyspozycji sędziego śledczego.

Nowa kąpielnia. Pow. kasa chorych odda w najbliższych dniach do użytku publicznego nową kąpielnię przy ul. Raszkowskiej. Oprócz kąpeli leczniczych staną do dyspozycji szerokie sfer publiczności za niewielką opłatą kąpeli natryskowe, wanny i łaźnia parowa.

Znowu włamanie do szkół. W nocy z 28 na 29. 1. jacyś niewykryci sprawcy włamali się do szkoły im. Estkowskiego i im. Konopnickiej. Łupem ich stała się jedynie szkatulka z zawartością 3 złotych.

Koronowo.

Osobiste. Odbył się pogrzeb powszechnie znanego i poważanego kupca Aleksego Helze-go. Zmarły cieszył się bardzo wielkim poważaniem i uznaniem dla swej pracy społecznej. W kondukcje pogrzebowej brały udział przeliczne tłumy publiczności oraz szereg towarzyszy i organizacji z sztandarami. Przybył również poważny zastęp pozamiejscowych gości. Cześć Jego pamięci! — Również odbył się pogrzeb kupca p. Rudolfa Mayer'a, który od kilku lat cierpiał na chorobę nerwową i w ostatnim czasie pracować nie mógł. Jednakże znane było Jego imię jako zdolnego organizatora i kupca. Niech mu ziemia lekka będzie!

Walne zebranie Tow. Powstańców i Wojaków odbyło się 1 lutego. Przewodnictwo objął prezes obwodowy p. Mętkowski, który na ławników powołał pp. Nadolnego i K. Mętkowskiego. Następnie składali członkowie zarządu prócz prezesa sprawozdania, z których wynikało, iż towarzystwo nie rozwijało się w ub. roku zbyt pomyślnie. Ustupiającemu zarządowi udzielono absolutorium. Następnie ukonstytuował się nowy zarząd w składzie następującym: Adamowicz - prezes, dyr. Baier - zastęp-

ca, Pruss - sekretarz, Nowacki St. - zastępca, Szumiński - skarbnik, Klajbor - komendant i Chmielewski - zastępca.

Walne zebranie Tow. Młodzieży Męskiej „Promień” zagał prezes Kamiński. Marszałkiem zebrania wybrano patrona ks. Detlaffa, a na ławników powołano pp. Gwidzię i Jarzynę, poczem zarząd składał kolejno sprawozdania, z których wynikało, iż towarzystwo znacznie się rozwinęło w ostatnim czasie. Wybrano nowy zarząd, który przedstawia się nast.: prezes - Kamiński, sekretarz - Zieliński, skarbnik - Wrzuś, gospodarz - Świdorski i naczelnik Mielczyński. Komisję rewizyjną tworzą: Mielczyński, Jarzyna i Budziński. Wkońcu postanowiono d-h Nyskiego uznać członkiem honorowym oraz Gwidzię udzielić dyplomu za zasługi dla rozwoju towarzystwa.

Żnin.

Utworzenie spółki budowlanej. W niedzielę w Domu Polskim odbyło się zebranie konstytucyjne celem zawiązania spółki budowlanej w Żninie. Zebranie zagał p. starosta Szczerbiński, przewodniczył p. dyr. Nowak, protokół pisał p. Zwolenkiewicz. Potrzebę utworzenia takiej spółki w Żninie szczegółowo określili pp. starosta Szczerbiński i dyr. Nowak. Statut odczytał p. Geisler, a regulamin p. starosta. Jeden udział wynosi 300 zł. W dyskusji zbiegali głos pp. Gramza, Nagórski i inni. Odczytany statut i regulamin przyjęło, wobec czego przystąpiono do wyboru zarządu i rady nadzorczej. Z pośród zapisanych na członków gości wybrano do zarządu pp.: W. Szymańskiego, M. Ratajskiego, F. Sobierajskiego i M. Nagórskiego, jako zastępcę członka. Do rady nadzorczej na lat 3 wybrano pp. M. Nowaka, przewodniczącego, starostę Szczerbińskiego zastępcę, Wł. Balskiego sekretarzem, Chtąższczaka i Szymańskiego zast.

Cudem uniknęli śmierci.

Z Ostrowa pisze nasz korespondent: W tem samym miejscu, gdzie przed kilku miesiącami pociąg rozbił wóz gospodarski, doszłoby przed kilku dniami do katastrofy, która mogłaby pociągnąć za sobą dwa życia ludzkie. Oto, co opowiada naoczny świadek: Szoęa, za mostem kolejowym, zdążył z Ostrowa w stronę Pleszewa samochód osobowy marki „Essex”, własność znanego obywatela ostrowskiego p. Asta. W drodze, tuż za mostem, wypadło mu przejechać przez tor kolejowy. Widząc, że barjery są podniesione, szofer wjechał na tor; w tym samym momencie opadły oba szlabany, wciągając samochód na torze. Równocześnie od strony Ostrowa nadjeżdżał po-

ciąg osobowy do Kalisza. Widząc groźne niebezpieczeństwo, p. Ast wyskoczył z samochodu, szofer zaś nadludzkiem wysiłkiem zdołał podsunąć maszynę tuż pod barjerę. W tej samej sekundzie przejechał pociąg, ocierając się formalnie o tył samochodu.

Tylko dzięki przytomności umysłu i zachowaniu zimnej krwi pasażerowie uniknęli okropnej śmierci.

Spodziewamy się, że władze kolejowe wdrożą energiczne śledztwo celem ustalenia winnego nieopuszczenia szlabanu, a niezależnie od tego, zatrudnią w tem niebezpiecznym i odpowiedzialnym miejscu drugiego droźnika.

Święto wioślarskie w grodzie Przemysława.

(Od własnego sprawozdawcy „Dziennika Bydgoskiego”).

W niedzielę, dnia 1 lutego obchodził weteran wioślarstwa polskiego na ziemiach Zachodniej Polski, t. j. Klub Wioślarski 1904 uroczystości 25-letniego jubileuszu swego istnienia. Mimo, że termin jubileuszu przypadł na 28-go kwietnia 1929 r., to oficjalnie święcono go dopiero w ubiegłą niedzielę. Losy pokierowały tak, że K. W. 04 w dwóch latach po jubileuszu zdołał się wybić na czoło wioślarstwa polskiego, tak, że kiedy przyszło do zdawania rachunku z pracy minioniej, mógł również przy obchodzie jubileuszowym wykazać się obfitym plonem okresu poza jubileuszowego, który bezsprzecznie przysporzył jubilatowi największe laury. Założyciel Klubu, literat i powieściopisarz Wielkopolski, p. Maciej Wierzbński z dumą spoglądać może na dzieło stworzone w okresie największego ucisku polskości, które w przeszłości należycie spełniło swoje zadanie społeczne, a w okresie niepodległości zostało czynnikiem wychowawczym. To też obchód jubileuszowy był wielką manifestacją serdecznych uczuć dla Jubilata, jakimi otacza go cały sport polski i obywatelstwo Poznania.

Uroczystości rozpoczęto o godz. 9 rano nabożeństwem w kościele Farnym, które odprawił na intencję Jubilata członek Klubu ks. prob. Piotrowski. Od stóp ołtarza w podniosłych słowach nawoływał ks. proboszcz swoich druhów do dalszej wytrwałej pracy. Z kościoła udano się w pochodzie z orkiestrą na czele do kina „Słońce” na akademię. W skromnie a efektownie udekorowanej sali zasiadł za stołem przydzielonym zarząd w komplecie z założycielem Klubu p. Wierzbńskim i prezesem Stopą na czele. Obok zajęli honorowe miejsca generał Dzierżanowski, prezydent miasta dr. Ratajski, dr. Ślaski W. T. W., dr. Piasecki, Związek Związków Sportowych i Bojaczcyk, delegat

Polskiego Związku Tow. Wiośl. Obszerną salę kina zajęli po brzegi przedstawiciele bratnich klubów i innych organizacji, członkowie oraz sympatycy Klubu.

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie reprezentowane było przez pp. Dr. Siemiątkowskiego, Malickiego, Wróblewskiego i Kwirama, Bydgoski Klub Wioślarski przez delegatkę p. Szczepkę oraz Klub Wioślarski „Gryf” przez jednego przedstawiciela. Akademię poprzedził polonez A-Dur, odegrany przez orkiestrę 58 pp. Następnie prezes p. Stopa po zagęgnięciu akademii i powitaniu obecnych zilustrował pokrótce działalność Klubu oraz pracę jednostek, a gorące słowa podziękli wyraził założycielowi Klubu p. M. Wierzbńskiemu. Po bliższe szczegóły odesłał p. prezes do sprawozdania z działalności 25-lecia, które odczytał p. Sroczyński.

Zakończono przystąpienie do składania gratulacji. Wiazankę życzeń rozpoczął p. generał Dzierżanowski, następnie przemawiali prezydent miasta Ratajski, dr. Piasecki ze Związku Związków Sportowych, Bojaczcyk P. Z. T. W., Trando - Wielkopolski Syndykat Prasowy, red. Brocki z Junaka, Ratajczak z Bractwa Kurkowego, B. Kapela z Sokolstwa, Długoszewski - OWSK Kraków, Szczepka B. K. W. Bydgoszcz, Budzyński Tryton - Poznań, Będowski K. W. Włocławek, dr. Ślaski - W. T. W., Hirsbergowa - Klub Wioślarek - Poznań, Damaszkowa - Warsz. Klub Wioślarek, Malicki - B. T. W., Szturmer - Związek Piłki Nożnej, Poznań, oraz delegaci Klubu sportowego Warta, Klubu Wiośl. „Neptun” w Poznaniu, „Gryf” w Bydgoszczy, Polonia - Poznań, A. Z. S. Poznań, Zjednoczenia Bractw Strzeleckich i Związku Kół Spiewaczych. W dowód przyjaźni otrzymał Jubilat sporo cennych upominków. Z okazji

Strzelno.

Osobiste. Zmarł w dniu 30 stycznia ś. p. Marjan Rolle, długoletni naczelnik kasy skarbowej, w wieku lat 39. R. i. p. Roczne walne zebranie Sokola odbyło się dnia 30 stycznia. Zagał prezes p. Dalkowski. Na przewodniczącego walnego zebrania powołano p. dr. Gutowskiego, prezesa okręgowego Sokola. Do pióra poproszono p. dyr. Georgego. Ławnikami wybrano pp. Świątkiewicza, i Wróblewskiego. Po udzieleniu absolutorium zarządowi wybrano nowy zarząd w składzie: adwokat Frankowski - prezes, Szydlik - I wiceprezes, Rakoczy - II wiceprezes, sekretarz p. George K., skarbnik p. Zieliński, zast. sekr. p. Janiszewski, naczelnik p. Kaliński, ławnikami pp. Trzeckiego i Świątkiewicza, gospodarz - Graczyk. Po omówieniu bieżących spraw zakończono zebranie odśpiewaniem „Ospaly i gnuśny”.

Tow. Młodych Polek urządziło w dniu 1 lutego występ amatorski pod tytułem „Wicek i Wacek”. Publiczność dopisała. Panowie Namieśnik i Nadolski w rolach Wicka i Wacka bawili publiczność tak doskonale, że nieustannie otrzymywali brawa. Pan Dymel w roli ich ojca był dobry. Reszta amatorów także wywiązała się dobrze. Na zakończenie podziękował ka. patron Nieziolkiewicz publiczności za przybycie, a p. Dymłowi za reżyserję oraz amatorom za grę.

Klub kreglarski „8” urządził w sobotę, dnia 31 stycznia swój doroczny bal maskowy. Gości mnóstwo, nie było tak jak inne lata, ale to wina sytuacji gospodarczej. Bawiono się znakomicie do świtu.

U osób przygnębionych, wyczerpanych, niezdolnych do pracy, naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” pobudza obieg krwi, wzmacnia zdolność myślenia, chęć do pracy.

KRUSZEWO. Tow. Powstańców i Wojaków im. Tadeusza Kościuszki odbyło swe roczne walne zebranie, które zagał prezes Wylegała. Na przewodniczącego powołano p. Kołpowskiego, na sekretarza p. Nowaczyka, na ławników pp. Sówkę i Sejka. Zarządowi udzieleno absolutorium, poczem wybrano nowy zarząd w składzie: prezes - Wylegała, I wiceprezes Kołpowski, II wiceprezes - Grzegorek, sekretarz - Weber, zast. - Nowaczyk, skarbnik - Kerl, komendant - Hardyk, zast. - Mrosch. Sąd honorowy: Nowak, Cebula, Wylegała, Klessa, Piątek. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Jośkowiak, Wylegała K.

LABISZYN. Posiedzenie rady miejskiej pod przewodnictwem p. Zmudzńskiego odbyło się dnia 31 stycznia. Przewodniczącym wybrano p. Zmudzńskiego, sekretarzem p. Kierczyńskiego. Następnie wybrano komisję jak budowlaną, sanitarną, komisję gazowni i rzeźni miejskiej oraz komisję rachunkową.

Wielki jubileusz mianowano długoletniego prezesa P. Z. T. W. p. Radwana z Kalisza członkiem honorowym Klubu, a członkiem zarządu P. Z. T. W. pp. inż. Lothowi i Bojaczcykowi przyznano plakietki pamiątkowe. Poza-tem obdarzył Klub członków-założycieli dyplomami honorowymi, a osoby zasłużone około rozwoju Klubu odznaczył dyplomami uznania. Jako żywy pomnik zapoczątkowano bibliotekę im. p. Macieja Wierzbńskiego. Poza-tem wystąpił chór Polskiego Koła Spiewackiego, który odśpiewał utwór Nowowiejskiego „Ojczyzna”.

Na zakończenie akademii wyświetlono film propagandowy, ilustrujący działalność K. W. 04. Jakkolwiek pierwsza część filmu charakteryzowała obiektywnie pracę Klubu, to druga zdradzała nawskroś tendencyjną walkę za przełożeniem regat o mistrzostwa Polski z toru bydgoskiego na witobelski. Reżyserję filmu, oparto na zeszlorczeniach międzyklubowych regatach, odbytych poraż pierwszy w Witoblu. U osoby, obeznanj z terenem witobelskim i przyglądającej się wspomnianym regatom, film ten nie wzbudza najmniejszego zachwytu, gdyż całość nie jest wiernym odbiciem. Dla przykładu wspomnę choćby o tych niezliczonych tłumach widzów, wykazanych na filmie, których de facto była tylko garstka. Taką metodą walki nie uda się Poznaniowi przynieść regat o mistrzostwa Polski z Bydgoszczy na „tor przyszłości” — jak go Poznań reklamuje — do Witobla.

O godz. 18 odbył się w sali Belwederu raut, który zgromadził około 100 uczestników. W miłym nastroju przy licznych toastach spędzono chwilę do godz. 21-ej, poczem spotkano się na balu reprezentacyjnym, urządzonym również w tej sali.

T. Wróblewski

Z Grudziądza.

Nocny dyżur aptek. Do dnia 6 lutego nocny dyżur pełnią apteki: „Pod Koroną”, ul. Wybickiego 39 oraz „Pod Gwiazdą”, ul. Chełmińska 26.

Z ruchu organizacyjnego Syndykatu Hurtowni Kolonjalno-Spożywczej. Zebranie organizacyjne „Syndykatu Hurtowni Kolonjalno-Spożywczych w Gdyni” odbędzie się w poniedziałek, dnia 9 lutego r. o godz. 15 w sali rady miejskiej (ratuz) w Grudziądzu.

Wybór prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej. Prezes Pomorskiej Izby Przemysłowo-Handlowej p. inż. Kofudzi złożył mandat prezesa tejże Izby. Prezydent na ostatnim zebraniu postanowił zwołać plenum na dzień 8 lutego br. Na porządku obrad wybór nowego prezesa.

Karnawał. Dnia 7 lutego w Królewskim Dworze bal Ligi Morskiej i Rzecznej, bal pułkowy 65 p. p. w kasynie oficerskim, Pod Złotym Lwem Sokoli bal maskowy. Dnia 8 lutego Pod Złotym Lwem bal karnawałowy cechu fryzjerskiego. Dnia 10 lutego w „Tivoli” zabawa karnawałowa Rodziny Policyjnej. Dnia 14 lutego w salach Król. Dworu bal Tow. koleżeńskiego uczniów państwowej szkoły hodowlano-rolniczej.

Kino „Orzeł”. Dramat życiowy p. t. „Czci matkę swoją” z Mary Car i „Piękność amerykańska” z Billi Dove.

Kino „Gryf”. „Pokusy Europy” z Liljaną Hervey i Willim Fritschem.

Jeszcze można odnowić prenumeratę „Dziennika Bydgoskiego” na miesiąc luty. Nowi abonenci „Dziennika Bydgoskiego” w Grudziądzu, którzy zapiszą sobie pismo nasze na miesiąc luty w filii naszej przy ul. Groblowej 5, tel. 294 lub w naszych agenturach, otrzymają dopółki zapas tartary, bezpłatnie: 1. kalendarz ścienny, 2. kalendarz książkowy, który cały rok służyć może jako doskonały informator i poradnik. Naszych Czytelników i Przyjaciół pisma gorąco prosimy o łaskawe rozpowszechnianie wśród krewnych i znajomych „Dziennika Bydgoskiego” który redagowany jest żywo i jest najlepszym informatorem nie tylko o kraju, ale podaje szybko wszelkie najważniejsze zagadnienia z całego świata. Dział feljtonowy jest bardzo ciekawy, stąd też cieszy się niesłychaną wziętością.

Wybiera się w podróż naokoło świata. We filii naszej w Grudziądzu zjawił się były obywatel Łęzna, obecnie zamieszkały w Grudziądzu, p. Marjan Szlosowski, były harcerz, członek licznych towarzystw, który wyruszył z dn. 1 lutego br. w podróż naokoło świata. Pierwszym etapem jest Polska, a następnie ma zamiar ruszyć w dalsze kraje, gdzie szczególnie wśród Polonii wygłaszać będzie odczyty o Polsce. Podróż ma trwać około 9 lat. Młodemu, a śmiałemu podróżującemu naokoło świata życzymy jak najlepszego powodzenia.

Nowe pisma. W Grudziądzu powstało przed kilku tygodniami nowe pismo p. t. „Ekspres Pomorski”, który wychodzi raz w tygodniu pod redakcją p. Neumeura. 31 stycznia ukazało się drugie piśmko p. t. „Między oczy” dwutygodnik, redagowany przez p. Kowalewskiego. Pismo to ma za zadanie „prawdę” głosić, „prawdę” mówić, za „prawdę” się bić na śmierć. Oto zadanie „rycerzy” z pod znaku „Między oczy”. Najciekawsze w tym pierwszym numerze są odpowiedzi od redakcji, które są „oryginalne”, ale o tem nabieraniu napiszemy później.

Pomoc obywateli Grudziądza dla bezrobotnych. P. prezydent Włodek zwołał 30 stycznia zebranie, na które zaprosił przedstawicieli władz państwowych, gminnych, związków zawodowych, bezrobotnych i sfer gospodarczych. Zebranie zajął prezydent p. Włodek, który w krótkim sprawozdaniu wykazał, ile magistrat dotąd złożył na bezrobotnych. Na marszałka zebrania powołano prezesa rady miejskiej p. mec. Szychowskiego, który otworzył dyskusję nad kwestią bezrobotnych. Zabierali głos pp.: gen. Rachmistruk, radny Ruciński, insp. poczty Stoszko, prokurator Hermann, Adam Korzeniewski, radny dr. Pehr, Rusinek, Dorynek. W imieniu rzemiosła przemówił p. Paluszkiwicz, wykazując, że miasto, to jest magistrat, dba o bezrobotnych, podczas gdy inni dbali o nich tylko w czasie wyborów. W końcu wybrano komitet obywatelski niesienia pomocy bezrobotnym w skład którego wchodzi pp.: mec. Szychowski - prezes, gen. Ładoś - wiceprezes, członkowie pp.: asesor Michałowski, dyr. Puppel, Adam Korzeniewski, Tadeusz Marchlewski, ks. Mańkowski, Ignacy Odrowski (Ch. Z. Z.), Malinowski (Z. Z. P.), Wojciechowski, Kipkowski i Fujarski z komitetu bezrobotnych. Z władz państwowych starosta grodzki p. Montwiłł, z prokuratury prokurator Hermann, z sądownictwa naczelnik Rogoziński (prezes Z. O. K. Z.) oraz Ciesielski z Federacji Pracy, który sam siebie zaproponował, bo nikt o tej rozbiłkającej organizacji nie myślał. Komitet podzielono na cztery sekcje: 1. komitet wykonawczy, 2. rozdzielczy, 3. prasowo-propagandowy i 4. dożywiania dzieci przedшкольных. Komitet ma się natychmiast zająć akcją ratowniczą i pomocniczą dla bezrobotnych. Bardzo serdecznie zapelowali do zebranych pp.: prezydent Włodek, gen. Rachmistruk i asesor Michałowski, zachęcając gorąco do współpracy w

tej dziś bodaj najważniejszej akcji. Pięknym przykładem świecą w tym względzie urzędnicy zakładów „Unii” i magistratu, którzy dobrowolnie opodatkowali się i to 1% od swych pensyj. Oby wszyscy inni urzędnicy i pracownicy poszli w ich ślady.

Związek uczestników b. I. korpusu wojsk polskich na wschodzie prosi wszystkich uczestników jego walk, zamieszkałych na terenie miasta Grudziądza, nie będących jeszcze członkami Związku o zgłoszenie się w dniach najbliższych w starostwie grodzkim.

Zebranie komitetu wykonawczego pomocy dla bezrobotnych. W sobotę 31 stycznia odbyło się w ratuszu zebranie komitetu wykonawczego pod przewodnictwem prezesa p. mec. Szychowskiego. Radzono nad uruchomieniem akcji niesienia pomocy bezrobotnym, rozdzielaniem żywności, opału itd. Zainteresowanie było duże.

Wielkie zbiegowisko. Komunisty-żydek robi awanturę, pomagają mu więźniowie domu karnego. — Męty uliczne stają po stronie komunistów.

Już nieraz pisaliśmy w „Dzienniku Bydgoskim”, że dom karny w Grudziądzu jest zanadto położony w centrum miasta i że wszelkie awantury tam wyprawiane, dają się odczuć w mieście.

W ub. piątek rano około godz. 8.45 liczna publiczność była świadkiem takich awantur. Mianowicie komunisty-żydek Moszek Kosecki, który skazany został przez sądy polskie na 4 lata domu karnego i miał zjawić się przed sędzią śledczym w sądzie przy ul. ks. Budkiewicza, tak się opierał, że dwóch posterunkowych miało nieładnie robotę, aby z nim, jak na saniach jechać po śliskim chodniku. Pensionariusze

Zmiany w sądownictwie. W dniach ostatnich przeniesieni zostali: p. Kulerski, sędzia z Grudziądza, na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Toruniu, p. Wawrzyniec Smólski, wiceprokurator w Starogardzie do Tarnopola, zaś p. Michał Trembałowicz, podprokurator w Starogardzie - do Stanisławowa. Dr. Mieczysław Gumiecki, sędzia powiatowy w Toruniu, mianowany został naczelnikiem sądu powiatowego w Toruniu, p. Zygm. Kurek, sędzia powiatowy, przeniesiony z Gniewu do Lidzbarka. Zwolnieni zostali naskutek podania: p. Zygfryd Powalowski, sędzia pow. w Gdyni i p. Jan Piotrowicz, sędzia pow. w Wąbrzeźnie.

Walne zebranie Toruńskiego Bractwa Strzeleckiego odbyło się w „Strzelnicy” przy licznych udziałach członków. Obrady zajął prezes p. Mackowiak. Na wstępie prezes odebrał przyrzeczenie od nowoprzyjętych członków pp.: Zawislewskiego i Nowaczyka. Marszałkiem

walnego zebrania wybrano p. radcę L. Makowskiego. Po sprawozdaniu udzielono zarządowi pokwitowania. Do zarządu wybrani zostali pp.: Mackowiak - prezes, Stefanowicz - wiceprezes, Klejnwachter - sekretarz, Grabowski - zastępca sekretarza, Makowiak - skarbnik, Sułcki - strzelmistrz, Bożeński - zast. strzelmistrza, Krystek - komendant, Sikora - zast. komendanta, Felski - chorąży, Bukowski i Jan Mackowiak - asystenci. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Tyrchan, Biały i Zaleski.

Chelmża.

Podziękowanie. Podczas królewskiego balu Kurk. Bractwa Strzeleckiego zainicjowana przez prezesa bractwa p. burmistrza Kurzętkowskiego składka na rzecz kuchni ubogich przyniosła 81,01 zł. Szanownemu inicjatorowi jak również wszystkim ofiarodawcom składam za szlachetny czyn serdeczne podziękowanie. Decernent spraw ubogich.

Osobiste. W ub. środę pobłogosławiony został związek małżeński p. Stefani Jędrzejewskiej, córki znanego tu obywatela p. Józefa Jędrzejewskiego z kupcem p. Sylwestrem Mięśkowskim. Ślubu udzielił wobec licznie zebranych krewnych i znajomych ks. prałat Szydzik w asyście ks. wikarego Żużka.

Walne zebranie Tow. Samodzielnych Rzemieślników odbędzie się w poniedziałek, dnia 9 lutego o godz. 2 po poł. w restauracji p. Bruskiewicza.

Walne zebranie Tow. śpiewu św. Cecylii odbędzie się dnia 8 lutego o godz. 8 wiecz. w Domu Katolickim przy ul. Tumskiej.

Warlubie.

Wykrycie sprawców. W śledztwie przeprowadzonym w związku z kradzieżą gęsi i kaczk na szkodę p. Stuczka Franc., zatrzymano w Grudziądzu na targu niej. Bronisławę Mazgałównę, chcącą sprzedać nieprzeziwo zabite i oczyszczone gęsi i kaczki. Zapytana o nazwisko i miejsce zamieszkania, podała fałszywe dane. Później sprawdzono, że pochodzi z Wielkiego Komórka a drób został skradziony p. Stuczce z Warlubia.

Z życia Tow. Powst. i Wojaków. W niedzielę 8 lutego o godz. 19 urządził Tow. Powstańców i Wojaków w sali p. Popławskiego ostatni w tym karnawale bal maskowy, urozmaicony różnymi niespodziankami.

ZMARLI.

Ś. p. ks. Marcin Mazurkiewicz z Miejskiej Górki, proboszcz lat 86.

Ś. p. Konstancja z Jasieńskich Wojska, z Jaksic, lat 46.

Święto niższych funkcjonariuszy państwowych.

(Od własnego sprawozdawcy).

Grudziądz, dnia 3 lutego.

W niedzielę 1 lutego obchodziło tu. Koło Związku Niższych Funkcjonariuszy Państwowych uroczystość poświęcenia sztandaru.

O godz. 10 wyznaczono zbiórki towarzystw bratnich, delegacji, które przybyły bardzo licznie do Bazaru (Domu Towarzystw), aby wziąć udział w tej uroczystości. Delegację witał serdecznie prezes koła p. Feliks Goliński i sekretarz Rybicki.

Począł sztafardowy ustawili się do pochodu, który prowadził prezes. W pochodzie brały udział następujące towarzystwa: Koło Podoficerów Rezerwy, Inwalidzi Wojenni, Powstańcy i Wojacy, Młodzież Katolicka od św. Krzyża, Robotnicy Katolicki, Zjednoczenie Zawodowe Polskie, Niżsi Urzędnicy Poczciwi, Urzędnicy Komunalni, Straż Pożarna z komendantem Kaszewskim na czele.

W pochodzie z orkiestrą wojskową na czele udano się do kościoła farnego na uroczyste nabożeństwo.

O godz. 12 odbyło się uroczyste nabożeństwo na intencję Koła, odprawione przez ks. Mańkowskiego, który od stóp ołtarza wygłosił piękne okolicznościowe przemówienie, wskazując na sztandar, jako na widomy znak, pod którym trwać trzeba przy wierze ojców i w służbie dla Ojczyzny. Po wzniesieniu kazaniu czcigodny ks. Mańkowski poświęcił sztandar, a następnie odprawił mszę św. Pięknym śpiewem uświetnili tę uroczystość chór parafialny pod batutą swego dyryg. p. organisty Błocha.

Jako chrześniach przy sztandarze zauważyliśmy m. i. pp.: prezydenta Włodka, senatora Wiktora Kulerskiego, starostę Montwiłła z żoną, gen. Rachmistruka, prezesa Pomorskiej Izby Skarbowej Kossjora, dyr. Państwowego Banku Rolnego Zana. Poza tem byli w kościele m. i. pp.: radca Klimek, prezes Rady Miejskiej Szychowski, prokurator Kamiński, Adam Korzeniewski, dyr. Androt, komendant P. P. Cywiński, aspirant P. P. Krefft, senior dziennikarzy red. Rakowski i przedstawiciele prasy.

Po wyjściu z kościoła złożono u stóp pomnika Nieznanego Żołnierza wspaniały wieniec, a następnie ruszył pochód do sali obrad Bazaru.

O godz. 13.30 rozpoczęła się akademja, którą zajął starosta grodzki Montwiłł, który w imieniu p. premiera Walerego Ślawnka i Ministra Spraw Wewnętrznych oraz całego Rządu złożył Kołu serdeczne życzenia i gwoździł pamiętkowe. W końcu swego przemówienia wniósł p. starosta okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Prezydenta.

Powitalne przemówienie i główny referat wygłosił prezes zarządu głównego Związku Niższych Funkcjonariuszy Państwowych p. Mozgala z Warszawy.

Następnie w serdecznych słowach złożył życzenia Kołu p. prezydent Włodek, jako gospodarz miasta, w imieniu Izby Skarbowej, Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych i Stow. Urzędników Kontroli Skarbowej - prezes Kossjor, w imieniu wojskowości p. gen. Rachmistruk, w imieniu duchowieństwa i Katolickiego Tow. Robotników ks. Mańkowski, w imieniu senatora

Kulerskiego p. red. Wiódkowski. Gwoździ pamiętkowych złożono niezliczoną ilość.

Po uroczystości wbijania gwoździ, podejmował zarząd miejscowego koła Szan. Gości i Delegatów skromnym obiadem.

Wieczorem rozpoczęła się w tym samym lokalu zabawa taneczna, na którą przybyli członkowie koła i zaproszeni goście bardzo licznie.

W imieniu redakcji i wydawnictwa „Dziennika Bydgoskiego” składamy Kołu Z. N. F. P. w Grudziądzu jak najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności i rozwoju dla dobra organizacji i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, której organizacja służy. K.

Płace robotników relnych od 1. kwietnia 1931 r.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie trzech delegatów rządu obniżyła od 1 kwietnia br. w rolnictwie wynagrodzenie gotówkowe: kobietom, chałupnikom, sezonowcom i służbie włościąńskiej w województwie poznańskim i pomorskiem.

Natomiast nie zostały tknięte zarobki deputatników czyli pracowników kontraktowych; płace deputatników pozostawiono w dotychczasowej wysokości.

Poniżej podajemy tabelę, wykazującą obniżki spowodowane orzeczeniem Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Tabelę radzimy wyciąć i zachować.

Kategoria pracownika	Dotychczas		Od 1-go kwietnia br.	
	latem	zimą	latem	zimą
	zł	zł	zł	zł
Zarobek dzienny:				
Chałupnicy				
— Poznańskie	3,50	2,25	3,00	1,75
— Pomorze	2,50	1,50	2,10	1,20
Zwiąg — Poznańskie				
II. kategoria	1,00	0,60	0,90	0,50
II. a.	1,70	1,00	1,40	0,80
II. b.	2,00	1,20	1,60	1,00
III.	2,30	1,50	2,00	1,20
IV.	3,00	2,00	2,50	1,50
Zwiąg — Pomorze				
II. kategoria	0,70	0,45	0,60	0,40
II. a.	1,10	0,80	0,90	0,60
II. b.	1,40	0,90	1,20	0,75
III.	1,70	1,10	1,50	1,00
IV.	2,50	1,50	2,60	1,20
Robotnicy sezonowi				
I. kategoria	1,75	—	1,50	1,20
II.	2,10	—	1,70	1,40
III.	2,40	—	2,10	1,70
IV.	3,10	—	2,60	2,00
Zarob. miesięczny:				
Służba g. r. k. a.				
I. kategoria	30,—	20,—	25,—	15,—
II.	40,—	30,—	32,—	20,—
III.	45,—	35,—	40,—	25,—
IV.	50,—	40,—	45,—	30,—
V.	60,—	50,—	50,—	35,—

Płace kobiet na godzinę: Dotychczas otrzymywała na godzinę 35 groszy, obecnie tylko 25 groszy.

Straty, jakie wynikają dla pracowników, dotkniętych obniżką, uwydatniają się tembardziej, jeżeli zrobimy zestawienie w sumach rocznych.

Chałupnik w Poznańskim zarabia dotychczas rocznie przeciętnie 862,50 zł, od 1 kwietnia zarabiać będzie 712,50 zł, a więc mniej 150 zł.

Chałupnik pomorski zarabia dotychczas 600 zł rocznie, od kwietnia 425 zł, a więc mniej 105 zł.

Płace zaciągu w Poznańskim przedstawiać się będą następująco:

Kategoria II zaciągu wynosi zarobek roczny 240 zł, od kwietnia wynosić będzie 210 zł, a więc mniej 30 zł.

Kategoria IIa wynosi zarobek dotychczasowy 405 zł, od kwietnia 330 zł, a więc mniej 75 zł.

Kategoria IIb wynosi roczny zarobek 480 zł, od kwietnia 390 zł, a więc mniej 90 zł.

Kategoria III zarabia dotychczas po 570 zł rocznie, od kwietnia 430 zł, a więc mniej 90 zł.

Kategoria IV otrzymuje po 750 zł rocznie, od 1 kwietnia 600 zł — mniej 150 zł.

Na Pomorzu zaciągownicy zarabiają:

Kategoria II dotychczas 157,50 zł, od kwietnia 225 zł — mniej 750 zł rocznie.

Kategoria IIa zarabia 285 zł rocznie, od kwietnia 225 zł — mniej 60 zł.

Kategoria IIb zarabia obecnie 345 zł, od kwietnia 292,50 zł — mniej 52,50 zł.

Kategoria III zarabia 420 zł rocznie, od kwietnia 375 zł — mniej 45 zł.

Kategoria IV otrzymuje dotychczas 600 zł, od kwietnia 480 zł — mniej 120 zł.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Tłumacz. Przesłany list należy tłumaczyć, jak następuje: „Dziękujemy Panu za łaskawą ofertę, musimy jednak zakomunikować, że współpracownicy nasi nie są wynagradzani. Jeżeli mimo to, Pan chciałby łaskawie przysłać pewne artykuły, byłibyśmy bardzo zobowiązani. Z wszelkim szacunkiem prosimy Pana wierzyć w nasze serdeczne uczucia.”

Kino Krystal

Pocz. o 5, 7 i 9.

Ostatnie 3 dni. Pierwszy dźwiękowy polski film morski na tie powieści Stefana Żeromskiego który zachwyca publ. pt.

Wiatr od Morza

z Marja Malicka
Adam Brodzisz
Eugenjusz Bodo

Od dziś środy 8 przedstawienia o godz. 5, 7 i 9. Na godz. 5-tą ma młodzież szkolna i wojsko do kaprała wstęp po cenach zniżonych.

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 4 lutego 1931 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Andrzej Korsini b., Weroniki p.
Jutro: Agaty p. i m., Hjäcentego p.
Wschód słońca: godz. 7.42.
Zachód słońca: godz. 16.47.

DYŻURY APTEK:

Od wtorku dnia 3 bm. do poniedziałku dnia 9 bm. pełnią dyżur:

- 1) Apteka Nowomiejska, ul. Chodkiewicza.
- 2) Apteka Pod Łabędziem, ul. Gdańska 5.
- 3) Apteka Staromiejska, ul. Długa 57.

— Muzeum Miejskie przy Starym Rynku otwarte codziennie od 10—4, w niedziele i święta od 11—2.

Obecnie w Muzeum wystawa Związku Plastyków Pomorskich.

TEATR MIEJSKI.

Dziś, środa 4 bm. o godz. 8 poraz ostatni. Rewja „Nowy Rok pod gazem”.

Ostatnie przedstawienie „Różowego Domina”.

W piątek poraz ostatni odegrany będzie arcyzabawny żart karnawałowy polskiej spółki literackiej B. Winawera i K. Wroczyńskiego p. t. „Różowe Domino”, który publiczność wita huraganami śmiechu.

Popołudniówka niedzielna (Rewja).

W niedzielę o godz. 16-ej nieodwołalnie ostatecznie w sezonie po cenach zniżonych wesoła Rewja noworoczna p. t. „Nowy Rok pod gazem” z udziałem całego zespołu.

Nowa premiera o charakterze narodowym.

Najbliższą premierą już we środę 11 bm. będzie sztuka w 4 aktach Jana Adolfa Hertza p. t. „Młody las”. Sztuka to osobliwa i wyjątkowa. Z męską odwagą i z niejakim obiektywizmem możemy dziś spojrzeć na bohaterką walkę o szkołę polską, walkę podjętą i prowadzoną przez młodzież, przez dzieci. Walka o szkołę — to walka o narodowość, o odrębność rasową, o najgłębsze pokłady psychiki, o wolność.

Na marginesie.

Mussolini jest spryciarz. Najpierw nadusił swoim sposobem przemysłowców i handlarzy, aby obniżyli ceny za towary, a gdy już ni było wszystko „potaniało”, oberznął urzędnikom pobory.

U nas chciano bez żadnych przygotowań i bez ceremonii obciąć płace urzędnicze. Ale podniósł się o to wielki krzyk. Więc

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

„Opowieści Hoffmanna”.

Opera fantastyczna w 3 aktach z prologiem i epilogiem Offenbacha.

Syn kantora żydowskiego Eberszta (Offenbacha) w Kolonii, przybywszy do Paryża, wypłynął jako przedsiębiorca teatralny i kompozytor. Kontynuując sztukę Herve'a (o którym była mowa z okazji wystawienia wodewilu p. t. „Nitouche”) wystawiał w teatrze na polach Elizejskich „Bouffes-Parisiens” mnóstwo małych oper, tryskających wesołością, naiwnością i melodyjnością, jak np. „Les deux aveugles” (dwaj niewidomi), „Fortunio” i w. in.

W operetkach „Piękna Helena”, „Orfeusz w piekle”, „Życie Paryża” ujawnia się właściwy charakter kompozytora-satyryka. Dzieła te po dziś dzień cieszą się popularnością. Rok po śmierci Offenbacha (zmarł, pracując bez wytchnienia do ostatnich dni, 4 października 1880) wystawia się w Paryżu największe i najlepsze jego dzieło „Les contes d'Hoffmann” do libretta, zestawionego przez Juliusza Barbiera według fantazyj niemieckiego poety Hoffmanna „Nachtstücke”, „Phantasiestücke in Callots Manier” i „Serapionsbrüder”. — Aby uczcić 50 rocznicę zgonu Offenbacha i w tygodniach karnawałowego szalu zwrócić uwagę nie tylko świata muzycznego, lecz i zabawowiczów na sztukę, czarującą liryzmem, fantastycznością i prawdziwym pięknem muzycznym — teatr bydgoski przygotował rorówczą i ofiarą pracy, z nakładem wszel-

Sanacja nie tylko przycupnęła, ale złożyła nawet uroczystą deklarację, że o podobnym barbarzyństwie nikt nie myśli. Był to zresztą okres wyborczy, a więc czas nie bardzo sposobny do redukcji plac. My także pisaliśmy o tem i przestrzegaliśmy rząd, aby z biedry nie robił nędzy.

Ale wybory minęły szczęśliwie — i rząd znowu powraca do swego. Tym razem podusił wprzód kupców i producentów, aby coś opuścili na towarach, a gdy to mu się udało, powraca — na razie wstydliwie nieco — do dawnego problemu ukroćenia poborów urzędnikom.

Najpierw co do tego „potaniania życia”. Redukcja cen pod naciskiem rządu jest płonna. Przedewszystkiem nieosiągalny jest jednoczesny i równomierny spadek cen, ponieważ każdy dział przemysłu podlega innym prawom podaży i popytu, które normują zdrową kalkulację. Nadto redukcja cen potęguje wywóz, co z reguły podraża towar. A jeśli już rząd posiadał siłę potrzebną do przeprowadzenia redukcji cen, to musiałaby ona obniżyć gatunek produkcji. Bo to jest jedyna droga samoobrony przemysłu. Czyli że mechaniczne potanianie towarów pociągnęły za sobą ich partactwo. A zresztą towar, siłą-mocą zduszony, powoli odzyskuje swą prężność i wraca do cen, jakie mu dyktują koszty produkcji.

Lansowania pogłosek o możliwości redukcji plac robotniczych i urzędniczych wobec tak „korzystnej konjunktury gospodarczej”, nie braliśmy nigdy na serio. Ale sprawa ta w dość określonej formie wdarła się do komisji sejmowych i stamtąd zagraża bytowi naszych urzędników. W możliwość, aby ona stała się czemś konkretnym, wprost niepodobna uwierzyć. Na haczości jednak mieć się trzeba. Przestrzegaliśmy przed tym niepoczytalnym krokiem raz, dziś czynimy to poraz wtóry... Obcięcie urzędnikom tego marnego kawałka chleba, jaki dziś mają, nie da się pomyśleć. Wprawdzie w butnej wyobraźni panów sanatorów wszystko jest do pomyślenia i do przeprowadzenia, ale spożywania gorzkich owoców takiego załatwienia sprawy ani Sanacji nie życzymy.

Podziękowanie za dary złożone w „Caritasie”.

W biurze „Caritas” złożono następujące dary dla ubogich: Edward Pietrzak w miejsce wieńca na trumnę 5 zł, Franciszka Streicha 50 zł, Danuta Formanowska w miejsce wieńca na grób Edzia Żewickiego dla biednych dzieci 15 zł. Szlachetnym ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać”. Społeczeństwo bydgoskie przyjęło prośbę naszą przychylnie. Zgłoszono i przyniesiono nam liczne dary w odzieży, za które serdecznie dziękujemy, a przedewszystkiem dzieciom szkoły im. Staszycy, które zebrały i przyniosły osobście do biura w 4 koszach ubrania dla dzieci — nie mogących uczęszczać do szkoły z braku stosownej odzieży. Dziękujemy małej panience,

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

„Opowieści Hoffmanna”.

Opera fantastyczna w 3 aktach z prologiem i epilogiem Offenbacha.

Syn kantora żydowskiego Eberszta (Offenbacha) w Kolonii, przybywszy do Paryża, wypłynął jako przedsiębiorca teatralny i kompozytor. Kontynuując sztukę Herve'a (o którym była mowa z okazji wystawienia wodewilu p. t. „Nitouche”) wystawiał w teatrze na polach Elizejskich „Bouffes-Parisiens” mnóstwo małych oper, tryskających wesołością, naiwnością i melodyjnością, jak np. „Les deux aveugles” (dwaj niewidomi), „Fortunio” i w. in.

W operetkach „Piękna Helena”, „Orfeusz w piekle”, „Życie Paryża” ujawnia się właściwy charakter kompozytora-satyryka. Dzieła te po dziś dzień cieszą się popularnością. Rok po śmierci Offenbacha (zmarł, pracując bez wytchnienia do ostatnich dni, 4 października 1880) wystawia się w Paryżu największe i najlepsze jego dzieło „Les contes d'Hoffmann” do libretta, zestawionego przez Juliusza Barbiera według fantazyj niemieckiego poety Hoffmanna „Nachtstücke”, „Phantasiestücke in Callots Manier” i „Serapionsbrüder”. — Aby uczcić 50 rocznicę zgonu Offenbacha i w tygodniach karnawałowego szalu zwrócić uwagę nie tylko świata muzycznego, lecz i zabawowiczów na sztukę, czarującą liryzmem, fantastycznością i prawdziwym pięknem muzycznym — teatr bydgoski przygotował rorówczą i ofiarą pracy, z nakładem wszel-

Pod wpływem alkoholu uległ złudzeniu, że bandyci go napadli.

Ileż to razy zdarza się, że policja bywa wprowadzona w błąd, czy to przez fałszywe doniesienia, denuncjacje, czy też mistyfikacje, dokonywane często przez nieodpowiedzialne lub niezrównoważone jednostki. Nieraz też ludzie pod wpływem alkoholu ulegają jakimś złudzeniom, które następnie niepokoją policję. Oto naprzykład taki wypadek miał miejsce przed pewnym czasem, z pewnym znanym i szanowanym w Bydgoszczy obywatelem N.

Obywateł ten wybrał się sam jeden własną powózką, na wycieczkę do Niemcza, gdzie spotkał znajomych sobie panów, z którymi rzetelnie się zabawiał, popijając z niejednej butelki i wznosząc niejedno zdrowie.

Było już późno wieczorem, gdy p. N. z wielką trudnością, przy niedoleżnej pomocy swych kompanów, wygramolił się na powózkę i powiedziawszy towarzyszącyemu na podobieństwo „dobranoc”, ruszył w stronę Bydgoszczy. Wkrótce jednak wypite kolejki i świeże leśne powietrze zmożyły biednego p. N. do tego stopnia, że zasnął w powózce jak suseł, zdając się na łaskę swego konia.

Konisko, niekierowane żadną ręką, zgubiło drogę i wjechało do lasu a powózka, zadowolając się chwilą o drzewa leśna, uległa wstrząśnieniom, wskutek czego p. N. wypadł z powózki na ziemię, ale będąc całkiem zamroczonym i rozspanym, nie czuł

nawet tego.

Jak długo przeleżał, nie wiadomo, lecz gdy się zbudził i ujrzał się sam w lesie bez konia, powózki i portfela, którego brak spowstrzegł, nie wątpił, że padł ofiarą rabunku.

Nie namyślając się ani chwili, skupił się w sobie, postawił kolnierz do góry i w szybkim tempie powędrował do policji w Bydgoszczy. Tu w najlepszej wierze, z całym przekonaniem o prawdziwości tego, co mówi, doniósł, że w lesie między Niemczem a Rynkowem napadli go bandyci, którzy zabrawszy mu konia z powózką oraz portfel z pieniędzmi, zbiegli, pozostawiając go samego w lesie.

Policja na skutek doniesienia znanego w Bydgoszczy obywatela, zorganizowała natychmiastowy pościg za bandytami, wysyłając swych funkcjonariuszy na rowerach, motocyklach i w aucie, którzy zabrali się z całą energią do przetrząsania lasu, lecz na trop bandytów nigdzie wpaść nie mogli. Natomiast odnaleźli konia i powózkę, zaczepioną kołem o drzewo tak, że z miejsca ruszyć nie mogła, a biedne zwierzę stało i czekało wybawienia. Dalej znaleziono czapkę p. N., a jeszcze dalej jego portfel, leżący na ziemi wśród drzew i sprawa stała się jasną, że to nie bandyci, ale alkohol sprawił p. N. takiego psikuska.

Ile więc trudu sprawił p. N. policji i swem alkoholowym złudzeniem? A podobnych wypadków zdarza się niemało.

Wyzyskiwane przez pracodawcę ekspedientki, dopuszczają się kradzieży.

Jeden z żydowskich właścicieli składów przy ulicy Dworcowej, zgłosił do policji systematyczną kradzież, jakiej się dopuszczają zatrudnione u niego ekspedientki.

Stwierdzono zatem, że dwie młode ekspedientki wykradały dla swego użytku po-

czochy, oraz bieliznę, co przyznały ze skrucho, tłumacząc się, że czyniły to z potrzeby. Pracując bowiem ciężko od rana do wieczora, były przez swego pracodawcę niegodnie wyzyskiwane; jedna bowiem pobierała 25 zł miesięcznej pensji, druga zaś, doświadczona i rutynowana w swym zawodzie kilkuletnią już praktyką — otrzymywała 60 zł miesięcznie. Ponieważ chciały się możliwie przyzwyciężyć ubrać, a nie miały na to, więc uciekały się do wysiępku kradzieży.

Nie chcemy bronić obydwu tych dziewcząt, które popełniły czyn karygodny, ale taki wyzysk ekspedientek przez pracodawcę wola o pomstę do nieba.

Żąda się przecież od tej dziewczyny, aby schludnie i czysto występowała wobec klientów, przybywających do składu, placąc jej 25 zł miesięcznej pensji.

Właściciel ów, nie chcąc być odpowiedzialnym przed władzami za wyzysk, podaje swe ukwalifikowane ekspedientki za uczennice, a te, dla marnego kawałka chleba, nie oponują temu.

kłora w czerwonym podełeczku przyniosła sama „prezenty dla małych ubogich dzieci”, dziękujemy małej Urszulce i młodemu ofiarodawcy w uczniowskiej czapce, który bezimiennie złożył część a może całe swoje kieszonkowe na ubogich. Za wszystkie dary raz jeszcze serdeczne „Bóg zapłać”. Podajemy również do wiadomości, że rozsprzedają naszych bloczków jałmużniczych podjęły się łaskawie następujące firmy: Cirocka, Dworcowa 18; Parałta, Gdańska 152; Grzegorzewski, Mostowa 5; Grzęda, Dworcowa 89; Bichniewicz, Dworcowa 82; Stark, Gdańska 29, Józwiak, Gdańska 52; Ochimowski, Gdańska 31; Kreski, Gdańska 7.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

„Opowieści Hoffmanna”.

Opera fantastyczna w 3 aktach z prologiem i epilogiem Offenbacha.

Syn kantora żydowskiego Eberszta (Offenbacha) w Kolonii, przybywszy do Paryża, wypłynął jako przedsiębiorca teatralny i kompozytor. Kontynuując sztukę Herve'a (o którym była mowa z okazji wystawienia wodewilu p. t. „Nitouche”) wystawiał w teatrze na polach Elizejskich „Bouffes-Parisiens” mnóstwo małych oper, tryskających wesołością, naiwnością i melodyjnością, jak np. „Les deux aveugles” (dwaj niewidomi), „Fortunio” i w. in.

W operetkach „Piękna Helena”, „Orfeusz w piekle”, „Życie Paryża” ujawnia się właściwy charakter kompozytora-satyryka. Dzieła te po dziś dzień cieszą się popularnością. Rok po śmierci Offenbacha (zmarł, pracując bez wytchnienia do ostatnich dni, 4 października 1880) wystawia się w Paryżu największe i najlepsze jego dzieło „Les contes d'Hoffmann” do libretta, zestawionego przez Juliusza Barbiera według fantazyj niemieckiego poety Hoffmanna „Nachtstücke”, „Phantasiestücke in Callots Manier” i „Serapionsbrüder”. — Aby uczcić 50 rocznicę zgonu Offenbacha i w tygodniach karnawałowego szalu zwrócić uwagę nie tylko świata muzycznego, lecz i zabawowiczów na sztukę, czarującą liryzmem, fantastycznością i prawdziwym pięknem muzycznym — teatr bydgoski przygotował rorówczą i ofiarą pracy, z nakładem wszel-

ze swego kunsztu, choć męczące koloratury przy końcu brała logato (łaczyla). Jej rola pod względem wokalnym jest zresztą najtrudniejsza.

P. Okońska w „Barkaroli” (II akt) i Arji (III akt) ujawniła całe bogactwo świętego organu, taksamo kreacje dwu odrębnych ról świadczyły o jej wybitnych zdolnościach aktorskich.

P. Gronowski (Spalanzani i Szlemil) i p. Wańska (Niclas) odpowiednio uzupełnili zespół **głównych postaci**.

Przedstawił się nam p. Roman Cirin jako świętym basso profundo. Niestety rola Crespela (ojca Antonji) jest szczupła. W przyszłej operze (jak się dowiaduję „Madame Butterfly”) będzie miał więcej okazji do popisu.

Chóry nieco słabe, orkiestra jeszcze niepewna.

O dekoracjach art. malarza p. Feliksa Krassowskiego możnaby napisać osobny e-laborat. Stworzył arcydzieło.

Kapelmistrzowi p. Turkiewiczowi należy się szczerze uznanie. Artysta nabiera rutyny, uwzględniając nieco więcej partje wokalne jako dominujące.

Zatem, jak na nasze stosunki i środki — wszystko bardzo ładnie!

P. dyr. Stoma może być pewien, że „Opowieści” długo utrzymają się na deskach. **Małacki.**

„Krzyk o nowego mężczyznę”

(Odczyt Ireny Sołskiej.)

Losy wielkich aktorów są zmiennie. Póki trwa młodość, trwa popularność. Starość,

jak wszędzie w życiu, to nie radość, zwłaszcza na scenie nie popłaca. Talent, choćby największy, wyczerpuje się i nie można zawsze żyć z jego kapitału. Gdy sił nie starczy, by tworzyć kreacje na scenie, różnych trzeba szukać sposobów... aby żyć. Aby żyć! Tu, zdaje się, leży źródło najpoważniejszej odczytu, który zgromadził w teatrze miejskim w niedzielne południe dość dużo publiczności. Oklepany to system, w braku innego zajęcia, traktować bliźnich odczytami o tematach mniej lub więcej banalnych. Krzyk o nowego mężczyznę! Której kobiecie nie chce się dzisiaj krzyczyć o jakiejś rewelacji w tej najpopularniejszej dziedzinie? Nieumiejętność przystosowania się do warunków życia, wymagających, jak zawsze, tylko pracy, że tak powiem „organizacyjnej”...choćby przy garnkach w kuchni, skłania żadne nowości kobiety do szukania mężczyzny przyszłości, jakiegos innego, lepszego.

Choć z odczytu Ireny Sołskiej niedowiedzieliśmy się nie szczególnie ciekawego, choć był to szereg luźnych uwag, które na taki życiowy temat zawsze łatwo zebrać, przyznać trzeba, że forma tej konferencji była interesująca. Artystka, która dużo przeżyła i dużo poznała, podała swe wrażenia i myśli tak kulturalnie, że naprawdę było nam przykro oglądać ją i słuchać w tej zdawkowej roli. Tem więcej żałować przyszło, że nie danem nam było ujrzeć ją w czasach jej świetności na właściwym miejscu — jako kapłanki wielkiej, prawdziwej sztuki.

(hak.)

Od 1-go do 8 lutego TYDZIEŃ PROPAGANDY TRZEŹWOŚCI

Bezrobotni wysyłają delegację do Warszawy.

(a) Tak jak kocioł parowy, aby nie pękł, musi być zaopatrzone w wentyl bezpieczeństwa, na groźne objawy życia społecznego znaleziono bezpiecznik — wiecowanie. Nowy kierownik starostwa grodzkiego zdaje się być lepszym psychologiem od swego poprzednika, który ograniczając swobodę wypowiedzianą się — bezwiednie doprowadził do wybuchu.

Wtorkowy, czwarty z rzędu wiec bezrobotnych odbył się w dużej sali Patzera — spokojnie niż wiec poprzednie, trwał zato godzinę dłużej.

Ludziom pozwolono wygadać się. Gadulstwo było zaraziliwe. Przemawiało coś 20 mówców. Najgłośniejszymi byli „zawodowi” obrońcy bezrobotnych — głowacze Niezależnej Socjalistycznej Partji. Wygadywali oni niestworzone rzeczy.

— **Srebrne gody.** W dzisiejszą środę obchodzą swe srebrne gody małżeńskie poważni obywatele naszego miasta p. Antoni Winkel wraz z małżonką swą Leokadją z domu Helminiak, zamieszkali przy ul. Podgórznej. Państwo Winkelowie są rodzicami długoletniej naszej współpracownicy administracji. Przyłączając się do ogólnych życzeń: ad multos annos!

— **Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów Sylwester Maciejewski** wyjechał w sprawach służbowych do Warszawy. Zastępstwo objął naczelnik wydziału III. inż. J. Beder-nik.

— **Na bezrobotnych.** W miejsce kwiatów w dniu imienin p. Marii Siuchnińskiej, złożyła p. red. Teskowa na bezrobotnych do dyspozycji p. prezidenta zł 15.—.

— **Zgubioną sakiewkę** w święto 2 lutego w „Kryształ”, można odebrać w biurze dy-rekcji kina.

— **Przedstawienia kinematograficzne dla młodzieży szkolnej.** W czwartek (5. II.), piątek (6. II.), sobotę (7. II.) o godz. 4-tej po południu wyświetlane będą w kinie „Marsyańska” (ul. Gdańska) nast. filmy: 1) **Pa-jaki**, biologia pajaka, walka z muchą i motylem itp.; 2) **Nauka jazdy na ariatach**, pokaz wzorowego sprzętu, ćwiczenia narciarskie, jazda i skoki mistrzów świata, przy-jemności i niebezpieczeństwa wycieczek; 3) **Księżyc**, przyroda księżycy, podróz w po-cisku na księżyc (fantazja), życie na księ-życu; 4) **Nad brzegami Gangesu**, komedia z Harry Peelem. — Ceny biletów: 30, 50 i 80 gr. Kasa czynna w każdym dniu przed-stawienia od godz. 3 po poł.

— **Baczność, inwalidzi wojenni!** Walne roczne zebranie Związku Inwalidów Wojen-nych Rzpl. Polskiej oddział Bydgoszcz — w czwartek dnia 5 lutego o godz. 6-iej w sali „Pod Lwem”. Członkom, należącym 10 lat do Związku wręczone zostaną uroczyste dyplomy pamiątkowe.

„Sokół żeński”

Dziś w środę zbórka młodzieży wszyst-kich oddziałów o godz. 5-tej w szkole wy-działowej (ulica Konarskiego). Przybycie wszystkich bardzo pożądana.

PROGRAM RADJOFONICZNY. CZWARTEK, 5 LUTEGO.

WARSZAWA, 12.10—12.25: Płyty gramofonowe. 13.35: 15-ty koncert szkolny z Filharmonji Warsz. 15.00—15.20: Komunikat gospodarczy. 16.15—17.15: Muzyka z płyt gramofonowych. 17.45—18.45: Koncert kameralny. 18.45—19.10: Rozmaitości. 19.25—19.35: Płyty gramofonowe. 20.00—20.15: Feljeton z Krynicy. 20.30: Muzyka lekka. 21.30—22.15: Transm. ze Lwowa „Dawni studenci”. 23.00—23.45: Muzyka taneczna. 23.45—24.00: Komunikaty z międzynarodowych zawodów hokejowych w Krynicy.

POZNAŃ, 12.00—12.05: Sygnał czasu z obserw. astron. U. P. 14.00—14.15: Notowania giełdy pien. i cen targowych rzeźni miejskiej. 17.30—17.45: „Tydzień Propagandy Trzeźwości”. 18.45—20.30: Dodatek do gazety porannej R. P. 20.30—21.30: Koncert solistów. 22.15—22.40: Audycja wokalna p. Włodzimiry Jarochowskiej (mezzosopran).

czy, domagając się ustanowienia w fabrykach komisarzy rządowych (podobnie jak w Kasach Chorych), wyłączenia kosztowności kościel-nych — na podkład dla nowej pożyczki zagra-nicznej itd. Przedtem jednak wykpił cały ustrój kapitalistyczny, życząc robotnikom pracy we własnych fabrykach.

Aby odnośnych ministrów w Warszawie przekonać o konieczności wyasygnowania więk-szych kapitałów na prace doraźne w Bydgoszczy i na uruchomienie przemysłu, pojadą w delegacji miejskiej z ramienia bezrobotnych dwaj „towa-rzysze” — wrogowie kapitału: Dobrzański i Ol-szewski.

Zgromadzenie bezrobotnych wybór ten za-twierdziło, bez sprzeciwu, spodziewając się, że ci co potrali na wiecach ładnie gadać — nie będą w Warszawie stali za drzwiami. Trzeci „delegat”, radny miejski Wnuk, który sypał na wiecu koncepcjami jak z rękawa i obiecywał bied-akom fabryki na własność, uznał za stosowne wycofać się w porę.

Jeżeli akcja niesienia pomocy bezrobotnym ma być przez społeczeństwo podtrzymana, bez-robotni powinni tego rodzaju demagogów co Wnuk, Waliszewski i Dobrzański, raz na zawsze wyprosić ze swojego grona. Kto jątrzy na „ka-pitalistów” nie może przecie od nich żądać po-parcia!

Biedny szofer, oszu kany przez nieuczciwych osobników

Dnia 29 ubm. jakichś dwóch nieznanymi oso-bników zjawili się u szofera taksówki 52, p. Antoniego Konieczki, zamieszkałego przy ulicy Grunwaldzkiej 17, którego zgodzili do rozwo-żenia samochodem po różnych miejscowościach Pomorza, ryb wędzonych w skrzyniach. P. Ko-nieczka, widząc dla siebie korzystny interes, zgodził się na propozycję. Wówczas osobnicy kazali mu podjechać pod jedną z kamienic, przy ul. Gdańskiej, gdzie załadowali kilkanaście skrzynki z sielawkami i piklingami, poczem wsiedli do samochodu, kazali się wieść do Kotomierza, Przechowa i Chełmna, pozbywając się po drodze częściami skrzynek. Wreszcie,

Propozycje w sprawie postoju dla autobusów.

Do redakcji naszej napływają różne listy, z różnymi propozycjami, co do miejsca urzęd-zenia postoju dla autobusów. Jedni więc radzą jako najodpowiedniejsze miejsce przy ulicy Pe-tersona i Marcinkowskiego, inni są za dotych-czasowym postojem przy ulicy Hermana Fran-kego, z warunkiem, że poczynione będą odpo-wiednie zabezpieczenia, które przedsiębiorcy autobusowi, jak dawniej, tak obecnie gotowi są swoim kosztem poczynić, utrzymując, że przy-czyną nieszczęścia nie było miejsce niebezpiecz-ne, lecz brak zabezpieczenia.

Są tacy, którzy za najlepsze miejsce uważają plac Kościeleckich, a inni znów uważają pomysł ten za bardzo niefortunny, a to z powodu bli-skości szkół, braku wody w tem miejscu, braku schronienia, odpowiedniego światła, ustępów itd

Niektórzy uważają, że najlepiej byłoby urzą-dzić kilka postojów. A mianowicie: dla autobu-sów, kursujących do Brzozy, Solca i t. d., odpo-wiedniemi miejscem postoju byłby Zbożowy Ry-nek; dla autobusów fordońskich, mogłoby po-zostać miejsce nad Brdą, lecz odpowiednio za-bezpieczone; dla autobusów kursujących w kie-runku Szubina nadawałby się na postój Wel-niany, lub Poznański Rynek.

Jest wiele różnych projektów, co do miejsca, lecz nikt nie zabiera głosu i nie wypowiada, jak sobie wyobrażają przyszły dworzec autobusowy i jego budowę. Od budowy dworca wiele za-leżeć będzie. W doskonałym dworcu wszystko może być zaprowadzone — i woda — i światło i inne rzeczy, na brak których zwraca się dziś uwagę.

Jeżeli jednak dworzec będzie już zadecydo-wany, należałoby może porobić przystanki, ce-lem wsiadania i wysiadania pasażerów tam, gdzie będzie tego zachodzić największa po-

Jednodniowy kurs rolniczy W. T. K. R. w Bydgoszczy.

Przy udziale około 500 przedstawicieli rolnictwa z okolicy, odbył się w dniu 29 ub. miesiąca jednodniowy kurs rolniczy, zorga-nizowany przez Wielkopolskie Tow. Kółek Rolniczych, przy współudziale i poparciu Wlkp. Izby Rolniczej. Na program kursu składały się wykłady połączone z wyświet-laniem filmów pokazowych.

Wykłady wygłosili: O przystosowaniu gospodarstwa do dzisiejszych warunków — p. inż. Temmler. O przechowaniu obornika i sposobach przygotowania obornika sztu-cznego — mówił dyrektor szkoły rolniczej i prezes powiatowy W. T. K. R. p. Raczkow-ski. Zwalczanie chwastów i szkodników ro-ślinnych — p. inż. Grosberg. O raku ziem-niaczanym — p. inż. Haladzin. Okoliczności zwiększania większych chwast w gospodar-stwie — p. prof. Pycia.

W dyskusji zabierali głos p. Urbanowski z Mochla, p. Dudziński z Gościeradza, podkreślając, iż w obecnym krytycznym mo-mencie nie uratuje rolnika wprowadzanie nowych kierunków w rolnictwie, ani też przerzucanie się od jednej gałęzi rolnictwa do drugiej, lecz tylko oszczędna gospodar-ka państwa, samorządu i możliwa samowy-starczalność własnego gospodarstwa.

gdą wracali z powrotem do Bydgoszczy, osobni-cy zatrzymali się w Fordonie przed pewną re-stauracją do której weszli, zapraszając również szofera. W restauracji polecieli zaczekać szo-ferowi, mówiąc, że odniosą tylko pozostałe im-jeszce skrzynki do pewnego handlu i zaraz wrócą, poczem zabrawszy skrzynki z samocho-du, oddalili się i już więcej nie wrócili. Szofer czekał przez całą noc, a nie doczekawszy się powrotu swych pasażerów, wrócił do Byd-goszczy.

Biedny szofer poniósł straty około 100 zł i sprawę skierował do kompetentnych władz.

trzeba. Dziś bowiem tej potrzeby nie uwzględ-nia się.

Trzeba też będzie pamiętać również i o tem, aby autobusy nie wytwarzały konkurencji tram-wajom.

Z rocznego walnego zebrania Tow. Śpiewu „Odrodzenie” Bielawy.

W niedzielę 25 stycznia br. odbyło się roczne walne zebranie Tow. Śpiewu „Odro-dzenie” przy licznych udziałach członków, de-legatów bratnich towarzystw i gości. Ze-branie zajął prezes p. Grajner, witając ks. proboszcza Odrobinę, ks. Kwiatkowskiego, delegatów i członków.

Na przewodniczącego wybrano wicepre-zesa okręgowego p. Rawelskiego, do pióra powołano p. Bestrównę, a na ławników pp. Eichstaedta i Heisego. Po odczytaniu pro-tokółu z poprzedniego walnego zebrania, przystąpiono do sprawozdań zarządu.

Prezes p. Grajner przedstawił szczegó-łowo działalność zarządu i towarzystwa, dziękując poszczególnym członkom za współpracę na niwie śpiewaczej. Sekretar-ka p. Bestrówna zdała w obszernym spra-wozdaniu pracę w roku 1930, z której wy-nika, iż towarzystwo mimo różnych trudów szczęśliwie z nich wybrnęło i stałe się roz-wija co do ilości członków. Skarbniczka Zielonkowa przekonała zebranych, że towa-rzystwo finansowo jest silne, wykazując saldo na rok przyszły zł 564.11. Sprawozda-nie bibliotekarza i kontrolera sekcji było

...Alkohol niszczy zdrowie,
mienie i szczęście domowe.

Udręczony człowiek.

Dokuczają mu reumatyzm, a w domu niema tabletek Aspiriny. Jeśli jest roz-sądny, pomyśli o tem, aby nabyć natychmiast w aptece oryginalnych tabletek Aspiriny, które uśmierzą ból.

Istnieje tylko jedna

ASPIRINA

Każde opakowanie i każda tabletki oryginalnej Aspiriny opatrzone są znakiem BAYER.

— **Rozbudowa zakładu misjonarzy św. Ducha.** Zakład misyjny w Bydgoszczy przy ulicy Kujawskiej ma być powiększony. Obecnie kształci się w tym zakładzie 40 wychowanków. Po ostatnim pożarze (w październiku ub. r.) dobudowane zostało ob-szerne skrzydło, w którym urządzona zo-stała kaplica. W związku z rozbudową za-kladu wybrał się ks. przeor Tomaszewski w nową podróż do Ameryki Północnej, do Pittsburga, gdzie ks. Tomaszewski, będąc wydawcą pisma „Wielkopolanin”, zbiera fundusze na zbożne dzieło misyjne. Podczas nieobecności ks. Tomaszewskiego kieruje zakładem misyjnym w Bydgoszczy ks. dziekan Rydlewski.

— **Nowy kiosk w gmachu Hotelu „Pod Orlem”.** Z dniem 1 lutego br. otwarty zo-stał w bramie Hotelu „Pod Orlem” nowy kiosk, w którym nabyć można papierosy i tytoń oraz wszelkie gazety i czasopiśma. Wobec tego, iż kioskiem kieruje inwalida, godny poparcia, polecamy go uwadze naszych czytelników.

— **Pierścionek brylantowy**, zafundowany przez cechmistrza p. Burzyńskiego, dostał się na balu cechu piekarskiego p. Zofji Kaczyńskiej, ul. Warszawska 24, żonie urzę-dnika policji. Nagrody kryształowe zdobyła następujące maski: I. Pagoda chińska — p. Janina Ganasińska, II. Legionista rzym-ski — p. Wiktor Miniszewski, III. Turczyn-ka — p. Julia Pokornicka, IV. Zima — p. Rymianówna i V. Kominiarczyk — p. Wy-socki. Nagrodę pocieszenia (zajęca) zdoby-ła jako kapitan marynarki panna Brocka.

— **Pobity na ulicy.** P. Bronisław Pio-trowski, zamieszkały przy ul. Kościuszki 37, doniósł do policji, że został zaczepiony przez pewnego szofera przed restauracją Resursy Kupieckiej, przy ul. Jagiellońskiej i srodze przezeń pobity.

szczegółowe. W imieniu komisji potwier-dził zgodność kasy p. Wyrzykowski, poczem udzielono ustępującemu zarządowi absolu-torjum.

Następnie przystąpiono do wyboru no-wego zarządu, w skład którego wchodzi: Grajner — prezes, Wróż — wiceprezes, Bestrówna — sekretarka, Heisówna — zast. sekr., Zielonkowa — skarbniczka, Raniec-ki — bibliotekarz, Baumgart Leon — zast., Raniecki — kontroler, Dądajewski — cho-rąży, Raniecki — zast., Nowicka i Rube-rzanka — podchorążynie, Langner i Be-stry — delegaci. Hójska, Bonin i Perlik — ławnicy. Kieszowski i Maciocha — rewizorzy. Na członka honorowego wybrano p. inspektora Klóskowskiego.

Zyczenia dalszej pomyślnej pracy skła-dali: ks. prob. Odrobina, dyrygent okręgo-wy p. Eichstaedt, dyryg. Waligórski, dele-gaci towarzystw: „Bydgoski Chór Męski”, „Chopin”, „Halka”, „Lutnia”, „Harmonja”, „Dzwon”, „Św. Winc. a Paulo”, „Sokół IV”, Tow. Powst. i Wojaków Bielawy, Klub Sp. „Promień” i Stow. Rob. Polsko-Katol.

Po odśpiewaniu pieśni „Wszystkie nasze dzienne sprawy” zakończono zebranie.

W roli głównej największy baryton świata

Pierwszy dźwiękowy kino-teatr „Nowości” Mostowa nr. 5. — Tel. 386. Początek o godz. 7 i 9 w. w nledz. o godz. 3.20 i 5.10.

Dziś premiera!

Następny szlagier nieprzerwalnego łańcucha arcydzieł filmowych! Najwspanialsze arcydzieło śpie-wno-dźwiękowe całe w natural-nych barwnych kolorach p. t.

Pieśniarz gór Lawrence Tibbett

W programie najnowszy dodatek. Szczegóły w afiszach. (2478)

Kino OKO

Dzisiaj premiera ostatniego filmu słynnej
Anny Pawłowej
w/g. rozgłoszonej powieści Aubera p. t.

Niema z Portici

W rolach głównych:
Anna Pawłowa
słynna primabalerina carskich teatrów oraz
Duglasem.

Na scenie rewja: pod tytułem
Zabawa na 102
wyk. zespół artyst. Wesołego Wieczoru.

Uwaga: Zespół muzyczny powiększony.
Pocz. o g. 7 i 9.

Ostatnie wiadomości.

— „Pogląd lekarzy na ustrój Kas Chorych”. Na powyższy temat będzie dzisiaj wieczorem o 8-ej mówić w sali Resursy Kupieckiej p. dr. Świątecki — na posiedzeniu Związku Pracowników Kupieckich. Goście, pracownicy umysłowi, mile widziani.

— **Karygodny wyzysk.** W niektórych sklepach towarów kolonialnych, tytoniowych i kioskach ośmielają się kupcy żądać za pudełko zapalek ni mniej ni więcej, jak tylko groszy 12 (dostownie: dwanaście!). Przed niedawnym dopiero czasem podwyższono cenę za pudełko zapalek na 10 groszy, a dzisiaj żąda się 12 gr. Z jednej strony dąży się do zniżki cen, a z drugiej podwyższa się ceny. Może odnośne władze zajmą się tą sprawą i należąć ją wyświecić.

— **Natrętny żebrak.** Często zajeżdżają do naszego miasta żebracy z innych miast, którzy w niewłaściwy, bezczelny sposób apelują do ofiarności przechodniów. W ub. święto bardzo niemile wrażenie sprawiał kłęczący na moście Teatralnym żebrak, który donośnym głosem zwracał na siebie uwagę, krzyżąc „Panie Boże pomóż”, a chociaż widać było, że przechodniowie odmawiają mu pomocy, natychmiast sarknął „psiakrew!” Takimi jednostkami winna się zająć policja.

— **Wyjaśnienie.** Odnośnie do zamieszczonej w piątkowym numerze naszego piśmie notatki p. t. „Dwaj młodzi, ale niebezpieczni oszuści”, wyjaśniamy, że poszukiwany przez władze Jerzy Neyman z Łodzi nie jest identycznym z Neymanem, pochodzącym z Bobrujska, zamieszkałym w Bydgoszczy przy ulicy Północnej, w domach oficerskich i który nie ma nic wspólnego z tą sprawą.

— **Pożar w chlewie.** Dnia 29 ub. m. o godz. 21,15, powstał pożar w chlewie, będącym własnością pp. Preussa i Wolfa, przy ul. Dworcowej 43. Przybyła na miejsce straż pożarna, ogień szybko stłumiła tak, że powstałe stąd straty, są minimalne. Ogień powstał przez zapalenie się siennika.

PROGRAM W KINACH.

APOLLO (dawn. PAW). Dzisiaj w nowoutwarciem kinie „Apollo” premiera sensacyjno-salowego filmu p. t. „Maciste Imperator”.

CORSO. Tylko dzisiaj i jutro po raz ostatni film ilustrujący przygody nieustraszonego Tarzana wśród nieprzebytej dżungli p. t. „Klejnoty świątyni Opar”, zakończenie filmu „Tarzan władca dżungli. Nadprogram „Tygodnik”.

KRYSTAŁ wyświetla jeszcze trzy dni arcydzieło produkcji polskiej „Wiatr od morza” na tle wizji Żeromskiego. Od dzisiaj po trzy przedstawienia o godz. 5, 7 i 9. Na godz. 5 młodzież szkolna i wojskowi do kaprała wstęp po cenach zniżonych.

MARYSIENKA. Dzisiaj po raz ostatni „Zasada pod wodą” z słynnym i nieporównanym w swych akrobatycznych wyczynach Eddie Polem. Prócz tego świetna komedia „Chłopcy do wynajęcia”. Oba filmy cieszą się uznaniem i powodzeniem, to też warto skorzystać z ostatnich przedstawień.

NOWOŚCI dzisiaj występuje z premierą najwspanialszego arcydzieła śpiewno-dźwiękowego w naturalnych barwnych kolorach p. t. „Pieśniarz gór”, wielki dramat w którym fenomenalny baryton Lawrence Tibbett wprost czaruje swym głosem i grą. Treść zaczerpnięta z życia Rosji przedwojennej. Akcja toczy się w malowniczych górach Kaukazu. W programie najnowszy przepiękny dodatek dźwiękowy.

OKO. Wieść o zgonie Anny Pawłowej obiegła świat cały. Ostatnia przedśmiertna kreacja primabaleriny teatrów cesarskich to film p. t. „Niema z Portici” który dzisiaj wchodzi na ekran kina „Okno”. Na scenie rewja p. t. „Zabawa na 102”.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) W Warszawie zaznacza się katastrofalny brak miejsc w szkołach powszechnych, tak że 39% dzieci w wieku szkolnym nie dostało się do szkół.

Konfiskaty.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) Dzienniki „ABC” i czerwony „Kurjer” skonfiskowano za ujawnienie szczegółów ze śledztwa w sensacyjnej sprawie rzekomego napadu na Pórzyckiego, głównego świadka oskarżenia w procesie o zamach na marszałka Piłsudskiego.

Sprawca zuchwałej kradzieży ujęty.

Warszawa, 3. 2. (PAT) W związku z dokonaniem przed kilku dniami w Warszawie niezwykle zuchwałym obrabowaniem składu jubilerskiego, skąd skradziono wspaniały brylant własność byłej śpiewaczki operetkowej ś. p. Kaweckiej wartości 3.000 dolarów, wczoraj dokonano w tej sprawie kilku aresztowań. Wśród zatrzymanych znajduje się również bezpośredni sprawca kradzieży.

Meksykańskie metody walki politycznej wśród młodzieży.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) Wiec akademicki w sprawie Brześcia znalazł echo następujące: Otóż na jednego z mówców wiecowych, Tadeusza Piaseckiego napadła wczoraj zgraża wyrostków. Piasecki został zwabiony do kawiarni „Italji” a kiedy opuszczał lokal rzuciło się na niego kilkunastu napastników, z których jeden uderzył go silnie w twarz, wykrzykując przytem: „To za wiec akademicki!” Wobec tego jednak, że nadbiegli przechodnie oraz kelnerzy, napastnicy uciekli.

Stan pogody.

W dniu 3. bm. trwała w Polsce w dalszym ciągu pogoda mroźna, choć chmurna, tylko miejscami na Podkarpaciu zanotowano rankiem rozpozdenie, a na wybrzeżu drobny śnieg. Temperatura spada nocą do —8 st. na wybrzeżu, —5 st. w Poznańskim, —10 st. na Mazowszu, we wschodniej połowie Polski mroz był ostrzejszy, wynosząc od —13 st. na Podkarpaciu do —16 st. na Polesiu, a —20 st. na północnym wschodzie Wileńskiego. Temperatury najwyższe dnia poprzedniego wynosiły od —1 st. w Lesznie (Poznańskie) do —10 st. w Kołomyi, a —14 st. w Królewsku (Wileńskie). Opady były nikłe na Pomorzu, a nieco większe w Wileńskiem.

W Bydgoszczy w dniu dzisiejszym śnieży.

Kalendarzyk zebrań Ch. D.

Koło Chrz. Demokracji Wilczak-Okole odbędzie swe roczne walne zebranie w sobotę 7 bm. w sali p. Rutkowskiego, ulica Grunwaldzka, róg Wrocławskiej. Początek o godzinie 7-mej wieczorem.
Referat polityczny wygłosi jeden z redaktorów „Dziennika Bydgoskiego”.

Zjazd emerytów kolejowych i wdów po kolejarzach.

Bydgoszcz, 4 lutego.

Przy udziale stu osób z Bydgoszczy, Nakiła, Inowrocławia, Torunia, Laskowic, Jezewa itd. odbył się w dniu wczorajszym w Bydgoszczy w lokalu „Trzeci Maja” przy placu Piastowskim, doroczny walny zjazd członków Związku emerytowanych pracowników kolejowych, wdów i sierot oraz inwalidów kolejowych byłej dzielnicy pruskiej.

Obradom przewodniczył p. Wojciechowski.

Zalono się na nierównomierne traktowanie emerytów kolejowych w poszczególnych dzielnicach kraju. Do Sejmu zgłoszony został projekt o zrównaniu praw i poborów. Niedomagania kas emerytalnych (ra-

bunkowa gospodarka w latach 1926—27 kosztowała 70 milionów złotych) zostaną usunięte. Kasy emerytalne oddane zostały pod nadzór rządowy.

W Bydgoszczy emeryci kolejowi przystąpią do akcji samopomocy. Nowozałożona kolejowa spółdzielnia budowlana zamierza w tym roku rozpocząć budowę 12 domów mieszkalnych dwupiętrowych na warunkach dogodnych.

Związek Emerytów, mający swą siedzibę w Bydgoszczy, liczy zgórą 300 członków. Zarząd ściślejszy tworzą pp.: Bejtka — prezes, Bejtówna — sekretarka, Behling — skarbnik. Zarządowi zjazd wyraził podziękowanie za dotychczasową pracę dla dobra organizacji.

Sprawa Brześcia nie ucichnie.

Warszawa, 4. 2. (tel. wł.) W kuluarach sejmowych obiegają pogłoski, według których jeden z klubów opozycyjnych zamierza na najbliższym plenarnym posiedzeniu Sejmu wystąpić z wnioskiem o otwarcie dyskusji nad oświadczeniem premiera Sławka w sprawie Brześcia. Aczkolwiek według regulaminu obrad Sejmu każde oświadczenie rządu może być uznane za ponowne otwarcie dyskusji, jest rzeczą mało prawdopodobną, by klub mameluków (BB) dopuścił do nowego roztrząsania tej drażliwej dla siebie sprawy.

Osobliwa śmierć 14-letniego ucznia.

Katowice, 3. 2. (PAT) W Michałkowicach powiatu katowickiego zginął tragiczną śmiercią 14-letni uczeń Wilinowski, który słuchając audycji radiowej na zmontowanym przez siebie aparacie, zasłanym prądem elektrycznym celem otrzymania lepszego odbioru, włożył w usta jeden z przewodów. Rażony prądem elektrycznym padł on trupem na miejscu.

Proces Lizy Neumann.

(Telefonem od wł. korespondenta.)

Berlin, 4. 2. W procesie przeciwko trzem młodocianym mordercom zegarmistrza Ulbricha, prokurator zażądał kary śmierci dla obu morderców Stolpego i Benzignera, zaś 9-letniego więźnia dla Lizy Neumann, która, jak wiadomo, znajduje się w ciąży. Na sali sądowej panuje dramatyczne wprost napięcie nastrojów. Zapadnięcie wyroku oczekiwane jest w ciągu przedpołudnia.

AR.

Z ruchu towarzystw.

Sokół V. Zebranie plenarne 5. bm. o g. 19 w sali p. Kleinerta, 4 śluza.

Kat. Tow. Robotn. Polskich par. św. Wincenciego a Paulo. Zebranie zarządu dnia 6. bm. o godz. 18. Zebranie miesięczne dnia 8. bm. zaraz po niezapracach.

Kółko Rolnicze Jachcice. Miesięczne zebranie w sobotę, dnia 7. bm. o godz. 20 w lokalu p. Trzebiatowskiego.

Koło Przyjaciół Harcerstwa przy I. żeńskiej druż. im. Król. Jadwigi. Zebranie Koła dzisiaj, 4. bm. o godz. 17 w gimn. żeńskim ul. Staszycy.

Zw. Tow. Pom. Fryzjerskich - filja w Bydgoszczy. W środę o 20 zebranie u p. Mellera, Pl. Piastowski.

Związek Inwalidów Wojennych R. P. Walne zebranie w czwartek, 5. bm. o 18 w lokalu „Pod Lwem” ul. Marsz. Focha. O ile nie stawi się statusem przewidziana ilość członków, odbędzie się następne zebranie pół godziny później bez względu na ilość obecnych. Wstęp tylko za okazaniem legitymacji.

Sokół konny. Zebranie plenarne dnia 6. bm. o godz. 20 w sali Patzera ul. Św. Trójcy.

Tow. Terminatorów. Roczne walne zebranie dnia 5. bm. o g. 20 w Domu Czeladzi.

Tow. Kupców Detalistów branży spożywczej. Zamówienia i gotówkę na cukier i inne artykuły przyjmuje Bank Ludowy do soboty dnia 7 lutego br. godz. 13. (2468) Zarząd.

Tow. Powst. i Wojaków Wilczak - Okole. Zebranie zarządu dnia 6. bm. o 19 w lokalu p. Małeckiego, 4 śluza. Plenarne w poniedziałek 9. bm. w tym samym lokalu o 18 z referatem.

Związek kawalerzystów rezerwy i broni jezdnej. Lekcja w sobotę, 7. bm. o 18 w dawn. szpitalu wojskowym w sali blok III. Uprasza się o zabranie książeczek wojskowych w celu ewidencji.

„Lutnia” Jachcice. Zebranie miesięczne 4. bm. o godz. 20 w lokalu posiedzeń. Zebranie zarządu o godz. 19,30.

K. S. „Polcnijska”. Doroczne walne zebranie dnia 5. bm. o godz. 19 w Resursie Kupieckiej.

Tow. Czeladzi. Dnia 4. bm. o g. 19,30 nadzwyczajne zebranie celem sprawozdania zarządu Domu Czeladzi. W piątek o 19,30 lekcja śpiewu, Bydż. Tow. Ogrodnicze. Nadzwyczajne zebranie plenarne dnia 5. bm. o godz. 19 w lokalu p. Mellera, pl. Piastowski.

S. M. P. „Białych Orłów”. Zebranie zarządu dnia 7. bm. o godz. 19,30 u ks. patrona przy ul. Ugory 8-9.

S. M. P. „Wolność”. Zebranie zarządu dnia 4. bm. w salce księży misjonarzy.

Związek emerytów państw., autonom. i rencistów w Bydgoszczy zawiadamia, iż roczne zgromadzenie odbędzie się 5 lutego o godz. 17 w sali p. Mellera, Pl. Piastowski 2. Posiedzenie zarządu 4 lutego rb.

„Chopin”. Lekcja śpiewu dziś o godz. 19,30 w lokalu p. Kleinerta.

Kolej. Grupa Powst. Narod. z 18-19 r. Zebranie starego i nowego zarządu oraz komisji zabawowej w czwartek 5. bm. o g. 18 w Ognisku K. P. W.

S. M. P. „Promyk”. Wieczorek karnawałowy dnia 4. bm. o godz. 18,30 w Resursie Kupieckiej.

Tow. Powst. i Wojaków Jachcice. Zebranie plenarne dnia 5. bm. o godz. 18 w sali p. Orczykowskiego przy ul. Saperów 10.

Losowanie 3 premjowej pożyczki budowlanej.

Dnia 3 lutego w małej sali konferencyjnej odbyło się losowanie 3-proc. premjowej pożyczki budowlanej I Serji. 250.000 zł Nr. 112011.

50.000 zł. Nr. 842792.
19.000 zł. Nr. 868586 679439 297586
448612 148853 567599 45088 533530 528456 327914.

1.000 zł. Nr. 267081 632709 366113
739946 769173 741980 176693 390345
559216 131335 749195 857449 653362
682427 966526 189551 436144 786476
942334 578199 477164 913757 530832
75667 43215 614155 929594 484304
289611 517932 239859 365683 176738
452174 922216 293662 105607 673000
485694 71254 288510 451740 389400
943259 704744 837751 887687 294368
856254 847011 322888 776234 702509
797287 127852 992020 947391 216787
877313 711918 611171 156780 508383
768883 550837 71749 536950 33225
444172 162829 539482 334883 351525
288752 233051 862200 555199 516116
581026 12011 1599 210737 206750
60521 975555 163166 555142 827777
16430 84431 757340 302196 456420
870180 419715 349253 208838 35076
110622 669270.

Bank Polski płacił dnia 4 lutego za:

dolary amerykańskie	8,86 ³ / ₄ —8,87 ³ / ₄
funtów szterlingów	43,17 ³ / ₄
franki szwajcarskie	171,67
franki francuskie	34,831 ¹ / ₄
marki niemieckie	211,34
guldeny gdańskie	172,57
szylingi austriackie	124,92
liry włoskie	46,54
korony czeskie	26,30

Giełda warszawska

dnia 3 lutego 1931.

Papiery Państwowe i obligacje
4-proc. poz. inwest. 000,00 094,75
3-proc. poz. bud. 000,00 050,00
5-proc. poz. konw. 000,00 048,00
6-proc. poz. dol. 000,00 068,00

Akcje w złotych:
Bank Handlowy 000,00—106,00
Bank Polski 000,00—152,25
Bank Zachodni 000,00—070,00
Sole Potasowe 000,00—090,00
Lilpop 000,00—020,00
Modrzejów 000,00—008,00
Starachowice 000,00—011,00

HUMOR i SATYRA.

Jak będzie,

— Jak będzie ze sprawą posłów więzionych w Brześciu?

— Kto dożyje — zobaczy.

— Ba, ale czy dożyje?

Śluszne.

— Kiedy mi wkońcu oddasz te sto złotych?

— Mój drogi, na takie pytanie może odpowiedzieć tylko jasnowidz.

Przynajmniej.

— Dlaczego Bolszewicy zrobili ten swój projekt pjatiletki?

— Bo chcieli by jeszcze przynajmniej pięć lat pozostać przy władzy w Rosji.

Też się wybrał.

Na srebrnych godach, podczas wieczery jeden z gości mówi półgłosem do sąsiada:

— Trzeba teraz wnieść zdrowie pani i pana domu.

Sąsiad trąca go w bok i powiada:
— Daj pan spokój, do diabła, bo ja tu jestem domowym lekarzem.

Kino APOLLO
dawn. „PAW”
Pocz. o godz. 7 i 9,
w niedzielę o 5, 7 i 9.

Dziś premiera!
Sensacyjno - salonowy
arcyfيلم w 10 aktach
pod tytułem

„MACISTE IMPERATOR”

Nadzwyczajny przepych!
Oszalniająca wystawa!
Intrygi dworskie!
Napięcie i sensacja!

Uwaga!
Pierwszorządna
orkiestra skła-
dająca się
z 8 muzyków.

Po rozwiązaniu spółki z p. adwokatem
Ewert-Krzemienieńskim
prowadzę z dniem 1 lutego br.
kancelarię adwokacką w Gdyni
przy ulicy Świętojańskiej
Marjan Zawodny
Telefon 1872. adwokat Telefon 1872.

Wróciłem.
2500
Dr. Dietz.

Do wiadomości
pozamiejscowym, że mogę przedłożyć podzięko-
wania za wyleczenie najgorszych chorób nawet
choroby raka. (1339)
A. Sekowski - astrolog
Bydgoszcz, Gdańska 147.

Podziękowanie
dla pana astrologa A. Sekowskiego w Bydgoszczy, za
świetne wyleczenie kamieni nerkowych, na które przez
kilka lat cierpiałam. Większy kamień przywiozłam panu S. —
Odtąd moje cierpienia na kamienie nerkowe skończyły się, za
co panu Sekowskiemu składam (1340)
serdeczne i publiczne podziękowanie.
Piotrków, ul. Polna nr. 10.
Janina Szafnicka

**Nowe siły
dla mężczyzny**
przy użyciu YOPUAMIN najlepszego środka wzmac-
niającego. — 50 porcyj zł. 12.— (517)
DR. GEBHARD i Ska., GDAŃSK 93.

2440) **Zastępcy**
Powszechnego Zakładu Kredytowego w Łwowie
zgłaszacie się w sprawie dochodzenia swoich preten-
sji pod „Zjednoczenie” do Par Łwów Akademicka 14.

Przedstawiciela
z wiadomościami kupiecko-technicznymi, w średnim
wieku, ruchliwego, do odwiedzania ogrodników, zie-
mian, architektów i urzędów, na Pomorzu ze siedzi-
bą w Bydgoszczy, poszukuje zaraz na pensję i
prowizję firma produkująca konstrukcje żelazne i
wszelkie techniczne artykuły ogrodnicze. Łaskawe
zgłoszenia z własnoręcznie napisanym życiorysem
i fotografią uprasza się do „Par” Bydgoszcz, ul.
Dworcowa 72 pod „Nr. 5,12”. (2381)

Cukiernia Gdańska 40
Jana Łyczakowskiego
poleca
doskonałe paczki i chruściki
(faworki) (2285)
każdego dnia świeże.
ulica Gdańska nr. 40.

Ilustrowany
Cennik Nasion
i Narzędzi Ogrodniczych
na rok 1931
wysyła bezpłatnie
St. Szukalski
Bydgoszcz, ulica Dworcowa 95a.
Specjalny Skład Nasion. (2240)

Wirówki „MILENA”
Najniższe ceny, najdogodniejsze warunki zapłaty.
W własnym interesie należy przed zakupem wirówki
zażądać od nas oferty. (14079)
Wirówki kupuje się u nas nadzwyczaj korzystnie,
o czym się można przez zapytanie o ceny, przekonać.
BRACIA RAMME, Bydgoszcz
ulica św. Trójcy 14b. Tel. 39.

**Wózki
dziecięce**

w wielkim wyborze po
najkorzystniejszych
cenach. 7086
Fr. Kreski
Bydgoszcz
ul. Gdańska nr. 7.

Pianina
Jähnego
sprzedaje z gwarancją na
dogodnych warunkach
Fabryka Fortepianów
W. Jähne
30643) Bydgoszcz
Gdańska 149, tel. 2225.
Filje: Grudziądz
Toruńska 17-19.
Poznań, Gwarna 10.

**Żądacie prospektów i
katalogów Biblioteki Ma-
tematycznej, kursu Lite-
ratury, Polskiej, Łaciny,
Historji, Geografji, Języ-
ków obcych. Wysyła gra-
tis: Wydawn. „Pomoc
Szkolna” Wajnera
Warszawa, Bielańska
nr. 5/26. (32278)**

Zamiana starych maszyn
do pisania na nowe modele.
Stara rozprzedaż maszyn
gruntownie odremontowa-
nych z gwarancją i prawem
zamiany. (509)
SKÓRA i S-ka
Bydgoszcz, Stary Rynek 27, 1.

Kafle
przedniejszego gatun-
ku, białe, brązowe,
zielone i niebieskie po-
leca po cenach przy-
stępnych (23922)
„Impregnacja”
Bydgoszcz
składnica
Chodkiewicza 8-18
tel. 1300 i fabryka
Nakło tel. 58.

Patenty rzecznik patentowy
F. Winnicki, inż. dypl.
wzory, znaki towarowe
w Polsce i zagranicą.
Poznań, ulica Konopnickiej 7.
10137

Wyuczamy
praktycznie księgowości, stenografji i pisania
na maszynach. Gwarantujemy za kompletne wyu-
czenie. (F1329)
„Postęp”, ul. Jagiellońska 19, daw. 34.

Resursa Kupiecka
Jagiellońska 7
urządza
w czwartek 5-go lutego 1931 roku
zabawę karnawałową
z kapami
przy koncercie doborowej orkiestry
połączoną z wielkim jedzeniem flaków, nówek wie-
przowych, kiszek własnego wyrobu, na który zapra-
sza W. P. wraz z rodziną i znajomymi (2479)
Jan Sękowski, kierownik.

178
Na raty
miesięcznie
EXPRESS 20 zł.

Kromczyński, Poznań
Aleje Marcinkowskiego 5.
Agenci do sprzedaży maszyn
do szycia potrzebni.

Skrzypce
tanio sprzedam. Gdań-
ska 61. (1282)

Mierzwę
sprzedam, Sienkiewicza 44
„Merkur”. (1317)

Motocykl
D. K. W. 300 cbcm. w do-
brym nowym stanie tanio
na sprzedaż. Walter Bunn
Gdańska 153. (1330)

Wozy (1341)
na sprzedaż. Toruńska 113.

Sypialka
najnowszy model 800 zł,
bufet i kredens sprzedam.
Długa 8, stolarnia. (2456)

Fortepian
pokój jadalny i gabinet
męski bardzo tanio sprze-
daje „Stala Okazja” Gdań-
ska 152. 2474

Komplet
szpindli do kozłów do
fornierowania, mała piła
taśmowa w bardzo do-
brym stanie na sprzedaż.
M. Jähne, Bydgoszcz, fa-
bryka pianin, ul. Kordec-
kiego 7. (2243)

Okazyjnie
tresowana, czysta, czujną
ostrą, 2-letnią wilczycę
sprzedam. Pod Blankami
13. (1337)

Frakowe
u b r a n i e tanio sprzedam.
Świętojańska 6, skład. (1347)

Piec
kafłowy brązowy 30 zł.
Sokoła 7. (2469)

Stół
składowy i regał sprze-
dam. Poznańska 6. (2477)

Stoły (1357)
okrągłe dębowe rozcią-
gane korzystnie sprze-
daje stolarnia, Chocimska 9.

Futro
oraz kożuch nowy sprze-
dam tanio. Dworcowa 64,
kuśnierstwo. (1355)

KUPNA
Płaszcz
męski zimowy mało uży-
wany na tegą figurę ku-
pię. Zgł. do filji Dz. pod
„Gotówka”. (1276)

W tutejszym rejestrze handl. oddz. A. wpisano dziś
pod L. 99 firmy Otto Blum, Fabryka Mebli Wię-
bork, a jako jej właściciela Ottona Bluma, mistrza
stolarskiego w Więborku. (2483)
Więbork, dnia 24 stycznia 1931 r. Sąd Grodzki.

Obwieszczenie. Termin do ponownego ogólnego
zgromadzenia wierzycieli w układzie zapobie-
gawczym firmy A. Teofil Libera w Więborku II.
Nn. 3/30 odbędzie się przed podpisanym Sądem dnia
12 lutego 1931 r. o godz. 10, sala rozpraw. (2482)
Więbork, dnia 30 stycznia 1931 r. Sąd Grodzki.

Przetarg przymusowy.
W czwartek dnia 5 lutego 31 r. o godzinie
10-tej przed południem sprzedawać się będzie przy
ul. Pomorskiej nr. 55-56, najwięcej dającemu za
natychmiastową zapłatą następujące przedmioty:
szafa żelazna, maszynę do pisania, regał, szafa
z narzędziami stolarskimi, szafa do akt,
3 fotele, 6 nocnych stolików, 15 ławek stolar-
skich, 7 motorów z zapędem elektrycznym,
taśmówkę, fryzerkę, wiertarkę, ściecówkę, 2 he-
biarki, krzyżówkę, (Kreissäge) i maszynę do
ostrzenia. (2506)
Powyższe przedmioty względnie maszyny można
obejrzeć godzinę przed licytacją.
Bydgoszcz, dnia 4 lutego 1931 r.
MAGISTRAT, Oddział Egzekucyjny.

Sprzedaż przymusowa.
W czwartek, dnia 5. II. 1931 r. o godz. 9,15
przedpoł. będą sprzedawać przy ul. Kościelnej 12,
najwięcej dającemu za gotówkę:
partję skór podeszowych
”miękkich”
różne przybory szewskie
urządzenie składowe i biurowe.
2490) Malak, kom. sąd. w Bydgoszczy.

LICYTACJA.
W sobotę 7 bm., o godz. 10 1/2 sprzedam przy
ul. Pod Blankami 8, najwięcej dającemu: (2498)
konie, uprząż, bryczkę, wóz, meble i t. p.
Maks Cichon, licytator i taksator
Bydgoszcz, ulica Chocimska 11.

Licytacja
przy ul. Śniadeckich 19 u sped. Rawe.
W czwartek, dnia 5 lutego br. o godz. 10-tej
przed połud. sprzedawać będą
resztę śniegowców damskich i męskich
oraz płaszcze zimowe damskie i męskie.
Michał Piechowiak, zaprzysiężony licytator i tak-
sator, Długa 8 i Grodzka 23. Telefon 1651. (2508)

W czwartek, dnia 5. II. 1931 o godz. 3-iej po południu sprze-
dawać będą w Solcu Kujawskim u p. Jantza najwięcej dającemu
za natychmiastową zapłatą:
jedną świnię
następnie u p. Michny najwięcej dającemu za natychmiastową za-
płatą:
motor ropowy.
2501) Kowalski, komornik sądowy w Bydgoszczy.

Przetarg przymusowy.
W czwartek, dnia 5. II. 1931 r. o godz. 1-szej
po poł. sprzedawać będą przy ul. Bydgoskiej 33,
u p. Karweckiej najwięcej dającemu za natychmiastową
zapłatą:
maszynę do szycia i szafę do ubrań.
2492) Kowalski, kom. sąd. w Bydgoszczy.

Przetarg przymusowy.
W czwartek, 5. II. br. o godz. 2-giej popoł. sprzedawać będą
w Solcu Kujawskim u p. Paulego najwięcej dającemu za natych-
miastową zapłatą: lustro z szafką, dywan, szafa, leżankę,
3 obrazy, deczkę pluszową, 2 wazon, zastawę stołową.
następnie u p. Rańkajzeka najwięcej dającemu za natych. zapłatą:
7 par butów długich z cholewkami, 21 par śniegowców
Pe-Pe-Ge, 3 pary trzewików męskich.
2494) Kowalski, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 30 gr., każde dalsze 20 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20 %, zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 50%, drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25%, dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20%, drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank M. Stadthagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.